

หนังสือโรม

จดหมายฉบับนี้ เปาโลได้เขียนถึงผู้เชื่อที่อยู่ในกรุงโรม เป็นฉบับที่สมบูรณ์ที่สุดและยาวที่สุด ส่วนมากเขาจะเขียนถึงกลุ่มของคริสเตียนตามเมืองต่างๆ ที่เขาได้ไปสอน โดยให้แนวทางสำหรับชีวิตและความเชื่อแบบคริสเตียน แต่ตอนที่เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงคริสเตียนที่กรุงโรมนั้น ตัวเขาเองยังไม่เคยไปกรุงโรมเลย ตอนนั้นคือประมาณ ปี ค.ศ.57 (พ.ศ.600) เขายังอยู่ที่ประเทศกรีก วางแผนที่จะไปเยี่ยมชาวโรมัน หลังจากไปเมืองเยรูซาเล็ม ในจดหมายเขาได้อธิบายให้ชาวโรมันเข้าใจถึงข่าวดีที่มีสำหรับชนทุกชาติ

จดหมายจากเปาโลถึงหมู่ประชุมของพระเจ้า ในกรุงโรม

คำทักทายจากเปาโล

1 จากเปาโลทาสของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าได้เรียกผมให้มาเป็นศิษย์เอก* และแต่งตั้งผมให้มาประกาศข่าวดี¹ ที่มาจากพระเจ้า ²พวกผู้พูดแทนพระเจ้าได้ประกาศข่าวดีนี้ไว้ก่อนหน้าแล้ว ในพระคัมภีร์¹ อันศักดิ์สิทธิ์ ³ข่าวดีนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า คือพระเยซูคริสต์เจ้าของพวกเรา พระองค์ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ผ่านทางเชื้อสายของดาวิด¹ ⁴เมื่อพระองค์ฟื้นขึ้นจากความตาย พระเจ้าได้แต่งตั้งพระองค์ให้เป็นพระบุตรผู้เต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์⁵ พวกเราได้รับสิทธิพิเศษผ่านทางพระเยซูให้มาเป็นศิษย์เอกเพื่อพวกเราจะได้นำคนที่ไม่ใช่ยิวให้มาไว้วางใจและเชื่อฟังพระเจ้า พวกเราทำงานนี้เพื่อให้เกียรติกับพระคริสต์ ⁶พวกคุณก็รวมอยู่ในกลุ่มคนที่ไม่ใช่ยิวนี้ด้วย และพระเจ้าก็เรียกพวกคุณให้มาเป็นของพระเยซูคริสต์

⁷ผมเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงพวกคุณทุกคนที่อยู่ในกรุงโรม พวกที่พระเจ้ารัก และเรียกให้มาเป็นผู้บริสุทธิ์¹ ของพระองค์

ขอให้พระเจ้าพระบิดาของเราและพระเยซูคริสต์เจ้าให้ความเมตตากรุณา และสันติสุขกับพวกคุณทุกคนด้วยเถิด

เปาโลอธิษฐานขอบคุณพระเจ้า

⁸ก่อนอื่นผมขอบคุณพระเจ้าของผมนำผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้า สำหรับพวกคุณทุกคน เพราะคนทั่วโลกต่างก็พากันพูดถึงความเชื่อของพวกคุณ ⁹พระเจ้าที่ผมรักใช้สุดหัวใจในการประกาศข่าวดีเกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์นั้น เป็นพยานให้กับผมได้ว่า ผมอธิษฐานให้พวกคุณตลอดเวลา ¹⁰ผมอธิษฐานขอตลอดเวลาว่า พระเจ้าจะเปิดโอกาสให้กับผมไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่ง แล้วในที่สุดผมก็จะได้มาเยี่ยมคุณตามที่ตั้งใจเอาไว้ ¹¹เพราะผมอยากเจอพวกคุณมาก ผมจะได้มาแบ่งปันพระพรที่มาจากพระวิญญาณกับพวกคุณ พวกคุณจะได้มีกำลังใจมากขึ้น ¹²อันที่จริงต้องพูดว่า เราจะได้ให้กำลังใจซึ่งกันและกันผ่านทางความเชื่อของเราทั้งสองฝ่าย ¹³พี่น้องครับ ผมอยากให้รู้ว่า ผมตั้งใจจะมาเยี่ยมพวกคุณหลายครั้งแล้ว เพื่อที่ว่าเวลาที่ผมอยู่กับพวกคุณ จะได้ช่วยพวกคุณให้เจริญขึ้นฝ่ายจิตวิญญาณ เหมือนกับที่ผมได้ช่วยชนชาติอื่นๆ มาแล้ว แต่ก็มีอุปสรรคมาตลอดจนถึงเดี๋ยวนี้

¹⁴ผมเป็นหนี้ทุกคนเลย ทั้งคนกรีกและคนที่ไม่ใช่กรีก* ทั้งคนฉลาดและคนโง่ ¹⁵นั่นเป็นเหตุที่ผมพร้อมที่จะประกาศข่าวดีให้กับพวกคุณที่อยู่ในกรุงโรม

¹⁶ผมไม่ละอายเกี่ยวกับข่าวดีนี้หรอก เพราะข่าวดีนี้เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่จะช่วยชีวิตทุกคนที่ไว้วางใจให้รอด ในตอนแรกช่วยพวกยิวก่อน แล้วต่อมาก็ช่วยคนที่ไม่ใช่ยิวด้วย ¹⁷เพราะในข่าวดีนั้น พระเจ้ากำลังเปิดเผยให้เห็นว่า พระองค์ทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ เพราะพระเจ้าแสดงความซื่อสัตย์ของพระองค์ให้เห็นก่อน คนจึงไว้วางใจในพระองค์ เหมือนกับที่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า

1:14 "คนกรีก...ไม่ใช่กรีก" คนกรีก คือคนที่มีความเจริญมากในสมัยนั้น ส่วนคนอื่นที่ไม่ใช่กรีกก็แสดงว่าไม่เจริญ

“คนที่พระเจ้ายอมรับจะใช้ชีวิตด้วยความไว้วางใจ” (ฮาบากุก 2:4)

มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป

¹⁸ เพราะพระเจ้ากำลังแสดงความโกรธของพระองค์ให้เห็นจากสวรรค์ต่อความชั่วช้าทุกอย่าง และความผิดที่คนทำขึ้น ซึ่งได้ไปปิดบังความจริงไม่ให้คนรู้ ¹⁹ ที่พระเจ้าโกรธก็เพราะ เรื่องที่คนจะรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้นั้น คนก็เห็นอย่างชัดเจนแล้ว เพราะพระเจ้าได้เปิดเผยให้มันเห็นชัดเจนอยู่แล้ว ²⁰ นับตั้งแต่วันแรกที่สร้างโลกนี้มา คุณสมบัติต่างๆ ของพระเจ้าที่ไม่สามารถมองเห็น เช่น ฤทธิ์อำนาจที่ไม่มีวันเสื่อมสลาย หรือความเป็นพระเจ้าของพระองค์ มนุษย์เห็นได้ชัดเจนเพราะ เขาสามารถเข้าใจเรื่องนี้ได้กำลังต่างๆ ที่พระเจ้าสร้างขึ้นมา ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย ²¹ เพราะเขารู้จักพระเจ้า แต่ไม่ได้ให้เกียรติพระองค์ตามที่พระองค์สมควรจะได้รับ และไม่ขอบคุณพระองค์ด้วย แต่พวกเขากลับคิดเลอะเทอะไม่เป็นเรื่อง และจิตใจที่ขาดความเข้าใจของเขาก็มืดมนไป ²² ถึงแม้พวกเขาอ้างว่าเป็นคนฉลาด แต่กลับกลายเป็นคนโง่ไป ²³ เพราะเขาได้เอาความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ยิ่งแท้และไม่มีวันตายนี้ไปแลกกับรูปปั้นที่ทำขึ้นมาเป็นรูปของมนุษย์ที่ต้องตาย หรือรูปนกต่างๆ หรือสัตว์สี่เท้าหรือสัตว์เลื้อยคลาน

²⁴ เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงปล่อยให้มนุษย์ทำสิ่งชั่วช้าลามก ตามกิเลสตัณหาที่อยู่ในใจของ พวกเขา เขาจึงทำผิดทางเพศ ใช้ร่างกายของกันและกันอย่างน่าละอาย ²⁵ พวกเขาเอาความจริงของพระเจ้ามาแลกกับความเท็จ และพวกเขาก็บูชาและรับใช้สิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมา แทนที่จะบูชาและรับใช้พระเจ้าผู้สร้างสิ่งเหล่านั้น พระองค์สมควรได้รับการสรรเสริญตลอดไป อาเมน

²⁶ ดังนั้นพระเจ้าจึงปล่อยให้พวกเขาตกอยู่ภายใต้กิเลสตัณหาอันน่าละอาย พวกเขาผู้หญิง แทนที่จะมีเพศสัมพันธ์ตามธรรมชาติแต่กลับทำให้มันผิดธรรมชาติไป ²⁷ ส่วนพวกผู้ชายก็เหมือนกัน แทนที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงตามธรรมชาติ กลับไปเผาผลาญไฟระเคด้วยตัวเอง ผู้ชายกับผู้ชายทำสิ่งที่น่ารังเกียจต่อกัน นี่แหละเป็นผลกรรมที่พวกเขาได้รับเพราะทั้งความจริงไป

²⁸ เพราะเราไม่เห็นคุณค่าของการรู้จักพระเจ้า พระเจ้าจึงปล่อยให้เรามีความคิดที่ไร้ค่า และทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ ²⁹ มนุษย์จึงเต็มไปด้วยความผิดทุกอย่าง ความชั่วร้าย ความโลภ การปองร้าย ความอิจฉาริษยา การฆ่าฟัน การทะเลาะวิวาท การหลอกลวง การเกลียดชัง การชุบชิบนินทา ³⁰ การพูดล่อลวง การเกลียดชังพระเจ้า ความหยาบคาย ความเย่อหยิ่งจองหอง การอวดตัว การคิดค้นวิธีทำชั่วแบบใหม่ๆ การไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ³¹ การเป็นคนโง่ ไม่รักษาคำพูด ไม่มีความรัก และขาดความเมตตา ³² ทั้งๆ ที่รู้กฎเกณฑ์ของพระเจ้าว่าคนที่ทำสิ่งเหล่านี้สมควรตาย พวกเขาไม่เพียงแต่ทำเองเท่านั้น แต่ยังไปเห็นดีเห็นชอบกับคนอื่นที่ทำอย่างนั้นด้วย

พระเจ้าลงโทษอย่างยุติธรรม

2 คุณครับ คุณไม่มีข้อแก้ตัวหรอก เพราะเวลาที่คุณตัดสินคนอื่นนั้น ก็เท่ากับว่าคุณตัดสินตัวคุณเองด้วย เพราะคุณก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน ² ตอนนี้เรารู้แล้วว่าพระเจ้านั้นยุติธรรมที่ตัดสินโทษคนที่ทำอย่างนั้น ³ คุณครับ คุณไปตัดสินโทษคนอื่นที่ทำอย่างนั้น แต่ตัวคุณกลับมาทำเสียเอง คุณคิดว่าจะหนีการลงโทษของพระเจ้าพ้นหรือ ⁴ คุณดูหมิ่นความกรุณาอันยิ่งใหญ่ และความอดทน

อดกลั้นของพระองค์ และไม่สนใจว่าความกรุณาของพระองค์นั้น มีไว้สำหรับนำคุณให้กลับตัวกลับใจ* เสียใหม่⁵ แต่เพราะคุณดื้อดึงไม่ยอมกลับตัวกลับใจ คุณจึงสะสมโทษไว้ให้กับตัวเอง เพื่อจะได้รับโทษนั้นในวันพิพากษาและในวันนั้นคุณก็จะได้เห็นว่าคุณพระเจ้าตัดสินอย่างยุติธรรม⁶ พระเจ้าจะตอบแทนแต่ละคนตามสิ่งที่เขาได้ทำไป⁷ ส่วนคนที่ทำความดีอย่างไม่ย่อท้อเพื่อแสวงหาศักดิ์ศรีเกียรติยศ และชีวิตที่ไม่มีวันตาย พระเจ้าจะให้เขามีชีวิตกับพระองค์ตลอดไป⁸ ส่วนคนที่เห็นแก่ตัว และไม่ยอมทำตามความจริงแต่กลับทำชั่ว พระเจ้าก็จะตอบแทนด้วยความโกรธแค้น และจะลงโทษเขา⁹ มนุษย์ที่ทำชั่วจะได้รับความทุกข์ยากและความเจ็บปวดรวดร้าว โดยพวกเขาวิวจะได้รับก่อน จากนั้นก็เป็นพวกคนที่ไม่ใช่ยิว¹⁰ แต่สำหรับทุกคนที่ทำความดีจะได้รับศักดิ์ศรีเกียรติยศ และสันติสุข โดยพวกเขาวิวจะได้รับก่อน ต่อไปก็พวกที่ไม่ใช่ยิว¹¹ เพราะพระเจ้าไม่ได้ลำเอียงเลย

¹² สำหรับคนที่อยู่นอกกฎ เมื่อทำบาปก็จะถูกทำลายโดยไม่ต้องอ้างกฎ ส่วนคนที่อยู่ใต้กฎ เมื่อทำบาปก็จะถูกลงโทษตามกฎนั้น¹³ ไม่ใช่แค่ใต้อินกฎ พระเจ้าก็ยอมรับแล้ว แต่ต้องทำตามกฎด้วยพระเจ้าถึงจะยอมรับ¹⁴ พวกคนที่ไม่มีความเชื่อของโมเสสเพราะพวกเขาไม่ได้เกิดมาเป็นคนยิว แต่ได้ทำตามสิ่งที่กฎนั้นบอกเอาไว้ ก็แสดงว่าพวกเขามีกฎนั้นอยู่ในตัวเอง¹⁵ คนพวกนี้พิสูจน์ให้เห็นว่าสิ่งที่กฎบอกให้ทำนั้น ได้เขียนไว้ในใจของพวกเขา ดูได้จากใจที่ฟุ้งงูยิดของเขา และความคิดที่ต่อสู้นอกอยู่ในใจระหว่างเห็นด้วยกับไม่เห็นด้วย¹⁶ ทั้งใจที่ฟุ้งงูยิด และความคิดที่ต่อสู้นอกอยู่ในใจนี้ จะเป็นพยานถึงเรื่องนี้ ในวันที่พระเจ้าตัดสินความลับต่างๆ ของมนุษย์ ผ่านทางพระเยซูคริสต์ ชาวดี¹⁷ ที่ผมได้ประกาศให้กับพวกคุณนั้น บอกไว้อย่างนี้แหละ

พวกยิวและกฎ

¹⁷ ถ้าคุณเรียกตัวเองว่ายิว คุณฟังในกฎของพระเจ้า คุณเฝ้าอดพระเจ้า¹⁸ คุณรู้ว่าพระเจ้าต้องการให้คุณเป็นคนอย่างไร พระเจ้าต้องการอะไร คุณสามารถแยกแยะออกว่าเรื่องไหนสำคัญที่สุด เพราะคุณได้เรียนรู้มาแล้วจากกฎนั้น¹⁹ ถ้าคุณมั่นใจว่าคุณเป็นคนนำทางให้คนตาบอดคุณเป็นแสงสว่างให้คนที่อยู่ในความมืด²⁰ เป็นคนชี้แนะคนโง่ และเป็นครูสอนคนที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลย ที่คุณมั่นใจอย่างนี้เพราะในกฎนั้นมีความรู้และความจริงในรูปแบบที่เข้าใจง่าย²¹ ถ้าอย่างนั้นทำไมคุณไม่สอนตัวเองบ้าง ดีแต่สอนคนอื่น คุณสอนคนอื่นว่ายิวโมย แล้วทำไมคุณจึงโมยเสียเอง²² คุณสอนว่ายิวมีชู แล้วทำไมคุณมีชูเสียเอง คุณเกลียดชังรูปเคารพ แล้วทำไมคุณไปปล้นวัดเสียเอง²³ คุณอวดว่ากฎของพระเจ้าดี แต่คุณฉีกหน้าพระเจ้าด้วยการไม่ทำตามกฎนั้น²⁴ เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า “คนที่ไม่ใช่ยิวต่างก็พากันดูหมิ่นพระเจ้าก็เพราะพวกคุณ”*

²⁵ ถ้าคุณทำตามกฎจริงๆ ที่คุณทำพิธีชลิบก็มีค่า แต่ถ้าคุณไม่ทำตามกฎ ถึงคุณจะไปชลิบไปแล้วก็เหมือนกับไม่ได้ชลิบนั้นแหละ²⁶ แต่ถ้าคนไหนที่ไม่ได้ชลิบ แต่ทำตามกฎ พระเจ้าก็ถือว่าเขาได้ทำพิธีชลิบแล้ว²⁷ ดังนั้นคนที่ไม่ได้เกิดมาเป็นยิวจึงไม่ต้องชลิบ แต่พวกเขาได้ทำตามกฎ พวกเขาจะทำให้เห็นว่าพวกคุณนั้นมีความผิด เพราะพวกคุณมีกฎที่เขียนไว้และทำพิธีชลิบ แต่กลับ

2:4 กลับตัวกลับใจ คือการที่เราเสียใจกับการกระทำบาป และตั้งใจว่าจะไม่ทำอีก

2:24 “คนที่...พวกคุณ” อ้างมาจากหนังสือ อีสยาห์ 52:5 และ เอเสเคียล 36:20

ไม่ทำตามกฎเสียเอง

²⁸เพราะคนที่เป็นยิวแต่เปลี่ยนออกนั้นไม่ถือว่าเป็นยิวแท้ๆ เหมือนกับคนที่ทำพิธีชลิบแต่เปลี่ยนออกก็ไม่ถือว่าเป็นพิธีชลิบที่แท้จริง ²⁹แต่คนยิวแท้ๆ คือคนที่เป็ยิวจากภายใน และได้ทำพิธีชลิบในจิตใจจริงๆ จากพระวิญญาณ ไม่ใช่เพียงแค่ทำตามตัวหนังสือที่เขียนไว้ในกฎ คนอย่างนี้จะได้รับเกียรติจากพระเจ้า ไม่ใช่จากมนุษย์

3 ถ้าอย่างนั้น การเป็ยิวนั้นได้เปรียบตรงไหนหรือ ทำพิธีชลิบนั้นดีตรงไหนหรือ ²ดีแน่นอน มันมีประโยชน์มากในทุกเรื่อง เรื่องแรกคือ พระเจ้ามอบถ้อยคำของพระองค์ให้กับพวกยิว ³ถ้ามีคนยิวบางคนไม่ซื่อสัตย์กับพระองค์ พระเจ้าก็จะไม่ซื่อสัตย์ไปด้วยอย่างนั้นหรือ ⁴เป็นไปไม่ได้ถึงแม้มนุษย์จะโกหกกันหมด พระองค์ก็ยังซื่อสัตย์ตลอดไป เหมือนกับที่พระคัมภีร์¹ ได้เขียนไว้ว่า

“เมื่อพระองค์พูด ปรากฏว่าพระองค์ถูก

และเมื่อศาลตัดสินคดีของพระองค์ พระองค์ก็จะชนะ” (สดุดี 51:4)

⁵เราจะพูดอย่างไรดี ถ้าการทำที่เรากำลังทำให้เห็นความดีของพระเจ้าเด่นชัดขึ้น จะว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรมที่ลงโทษพวกเราหรือ(ผมพูดแบบคนทั่วไปนะ) ⁶เป็นไปไม่ได้ เพราะถ้าพระเจ้าไม่ยุติธรรม แล้วพระองค์จะมาตัดสินโลกนี้ได้อย่างไร ⁷แต่คุณอาจจะเถียงว่า “ถ้าการที่ผมไม่ซื่อสัตย์นั้นทำให้เห็นความซื่อสัตย์ของพระองค์เด่นชัดขึ้น และทำให้พระองค์ได้รับเกียรติด้วย แล้วยังจะมาลงโทษผมอีกทำไม” ⁸ทำไมคุณไม่พูดอย่างนี้เสียเลย ว่า “มาทำชั่วกันเถอะ ความดีจะได้เกิดขึ้น” (เหมือนกับที่มีบางคนใส่ร้ายเรา ทว่าเราพูดอย่างนั้น) สมควรแล้วที่คนพวกนั้นจะถูกลงโทษ

มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป

⁹ถ้าอย่างนั้นจะว่าอย่างไรพวกเรานั้นได้เปรียบกว่าคนที่ไม่ใช่ยิวอย่างนั้นหรือไม่เลย เพราะเราบอกแล้วว่า ทั้งคนยิวและคนที่ไม่ใช่ยิวก็อยู่ใต้อานาจของบาปกันทั้งนั้น ¹⁰เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า

“ไม่มีใครทำตามใจพระเจ้าเลย ไม่มีเลยสักคนเดียว

¹¹ไม่มีใครเลยที่เข้าใจ

ไม่มีใครเลยที่แสวงหาพระเจ้า

¹²ทุกคนหันหน้าหนีไปจากพระองค์

ทุกคนกลายเป็นคนไร้ค่า

ไม่มีใครที่แสดงความเมตตา ไม่มีเลยสักคนเดียว” (สดุดี 14:1-3)

¹³ “ลำคอของพวกเขาเหมือนหลุมศพที่เปิดอยู่

ลิ้นของพวกเขาใช้สำหรับหลอกลวงผู้คน” (สดุดี 5:9)

“ริมฝีปากของพวกเขาอาบด้วยพิษงูร้าย” (สดุดี 140:3)

¹⁴ “ปากของพวกเขาเต็มไปด้วยคำแข่งด่าและคำขมขื่น” (สดุดี 10:7)

¹⁵ “เท้าของพวกเขารีบวิ่งไปฆ่าคน

¹⁶ เขาไปถึงไหน ก็ทำลายทุกอย่างจนหมด และสร้างความทุกข์เวทนา

¹⁷ พวกเขาไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข” (อิสยาห์ 59:7-8)

18.“เขาไม่เคยคิดที่จะเกรงกลัวพระเจ้าเลย” (สดุดี 36:1)

19 เราารู้แล้วว่า ทุกอย่างที่ถูกบอก ก็เพื่อบอกกับคนที่อยู่ภายใต้กฎนั้น เพื่อปิดปากทุกคนไม่ให้มีข้อแก้ตัว และเพื่อทุกคนในโลกจะต้องอยู่ภายใต้การตัดสินของพระเจ้า ²⁰ เพราะไม่มีใครหอกที่พระเจ้าจะยอมรับเนื่องจากทำสิ่งที่ถูกบอกให้ทำ เพราะกฎนั้นมีไว้ชี้ให้เราเห็นถึงความบาปของตัวเอง

พระเจ้าชื้อสัจย์และทำในสิ่งที่ถูกต้อง

21 แต่ตอนนี้ พระเจ้าได้เปิดเผยให้เห็นว่าพระองค์นั้นชื้อสัจย์และทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ โดยไม่เกี่ยวข้องกับกฎเลย แต่ว่าทั้งกฎและพวกผู้พูดแทนพระเจ้าได้เป็นพยานถึงความชื้อสัจย์ของพระองค์ ²² พระเจ้าทำให้เราเห็นว่าพระองค์นั้นชื้อสัจย์ และทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ พระองค์ทำอย่างนี้ผ่านทางความชื้อสัจย์ของพระเยซูคริสต์* เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับทุกๆ คนที่ไว้วางใจ ไม่มีใครแตกต่างกันเลย ²³ เพราะทุกคนทำบาปเหมือนกันหมด และชีวิตของเขาล้มเหลวในการเป็นเหมือนกับพระเจ้า ²⁴ พระเจ้ามีความเมตตากรุณาและพระองค์ยอมรับทุกคนมาเป็นคนของพระองค์ โดยไม่คิดมูลค่า และเพราะสิ่งที่พระเยซูคริสต์ได้ทำ พระเจ้าได้ปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสของบาป ²⁵ พระเจ้าให้พระเยซูคริสต์เป็นเครื่องบูชาเพื่อจัดการกับบาป ที่พระเจ้าทำอย่างนี้ได้ก็เพราะพระเยซูนั้นชื้อสัจย์ และยอมที่จะหลังเลือดและตาย การที่พระเจ้าให้พระเยซูเป็นเครื่องบูชา ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระองค์นั้นชื้อสัจย์และทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ เพราะพระองค์อดทน และไม่ได้ลงโทษคนที่ทำบาปในอดีต ²⁶ นอกจากนั้นพระเจ้ายังต้องการแสดงให้เห็นในปัจจุบันนี้ว่าพระองค์นั้นชื้อสัจย์และทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ และพระองค์ยอมรับคนที่มีชีวิตตามความชื้อสัจย์ของพระเยซูคริสต์*

27 ที่นี้จะเหลืออะไรให้อวดอีก ไม่เหลืออะไรแล้ว ทำโมละ เป็นเพราะกฎข้อไหนหรือ ไข่เรื่องที่ทำให้ทำตามกฎหรือเปล่า ไม่ใช่เลย แต่เป็นเรื่องของความไว้วางใจต่างหาก ²⁸ เพราะเรารู้ว่าการที่พระเจ้าจะยอมรับใครนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเขาทำตามสิ่งต่างๆ ที่ถูกบอกให้ทำหรือเปล่า แต่ขึ้นอยู่กับว่าเขาไว้วางใจ

29 พระเจ้าเป็นของคนที่ยิวเท่านั้นหรือ พระองค์เป็นของคนที่ไม่ใช่ยิวด้วยไม่ใช่หรือ ไข่แล้วพระองค์เป็นพระเจ้าของคนที่ไม่ใช่ยิวด้วย ³⁰ เนื่องจากมีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นถ้าพระเจ้ายอมรับคนที่ทำพิธีขลิบ เพราะเขาไว้วางใจพระองค์ พระเจ้าก็จะยอมรับคนที่ไม่ได้ทำพิธีขลิบเพราะเขาไว้วางใจพระองค์ด้วยเหมือนกัน ³¹ นี่แสดงว่าเรากำลังจะเอาเรื่องความไว้วางใจนี้มายกเลิกกฎหรืออย่างไร ไม่ใช่เลย แต่เรากำลังสนับสนุนกฎต่างหาก

ตัวอย่างของอับราฮัม

4 แล้วจะว่าอย่างไร กับเรื่องกฎที่อับราฮัมบรรพบุรุษของเราค้นพบ ² เพราะถ้าพระเจ้ายอมรับอับราฮัมเพราะการกระทำของท่าน ท่านก็มีสิทธิ์ที่จะไ้อวดได้ แต่ความจริงแล้วท่านไม่มีอะไรที่จะไ้อวดต่อหน้าพระเจ้าได้เลย ³ พระคัมภีร์เขียนไว้ว่าอย่างไร “อับราฮัมไว้วางใจพระเจ้า

พระเจ้าก็เลยนับว่าท่านเป็นคนที่พระองค์ยอมรับ”

⁴สำหรับคนที่ทำงานนั้น ค่าแรงของเขาไม่ได้นับว่าเป็นของขวัญจากนายจ้าง แต่เป็นสิ่งที่เขาสมควรจะได้รับ ⁵แต่ถ้าคนไหนแทนที่จะทำงาน แต่ไว้วางใจในพระเจ้าที่ยอมรับคนผิด พระเจ้าก็นับว่าเขาเป็นคนที่พระองค์ยอมรับ เพราะว่าเขาไว้วางใจพระองค์นั่นเอง ⁶คนที่พระเจ้านับว่าเป็นคนที่พระองค์ยอมรับโดยไม่ได้ขึ้นอยู่กับงานที่เขาทำ กษัตริย์ดาวิดก็ได้พูดถึงเกียรติของคนแบบนี้ว่า ⁷“เมื่อพระเจ้ายกโทษให้กับความผิดที่คนทำ

และกลบเกลื่อนความบาปของเขา

นั่นถือว่าเป็นเกียรติจริงๆ

⁸ เมื่อองค์เจ้าชีวิตไม่ได้นับความผิดของเขา

นั่นถือว่าเป็นเกียรติจริงๆ” (สดุดี 32:1-2)

⁹เกียรตินี้มีไว้สำหรับคนที่ทำพิธีชลิบ¹ เท่านั้นหรือเปล่า หรือมีไว้สำหรับคนที่ไม่ได้ทำพิธีชลิบด้วย ที่ผมถามก็เพราะเราพูดว่า “อับราฮัมไว้วางใจในพระเจ้า พระเจ้าก็เลยนับว่าท่านเป็นคนที่พระองค์ยอมรับ” ¹⁰พระเจ้านับว่าท่านเป็นคนที่พระองค์ยอมรับตอนไหนหรือ ก่อนหรือหลังจากที่ท่านทำพิธีชลิบ อันที่จริงพระเจ้ายอมรับท่านก่อนที่ท่านจะทำพิธีชลิบเสียอีก ¹¹แล้วตอนหลังท่านถึงได้มาทำพิธีชลิบ เพื่อให้เห็นว่าพระเจ้านับว่าท่านเป็นคนที่พระองค์ยอมรับ เพราะท่านมีความไว้วางใจ ก่อนที่ท่านจะทำพิธีชลิบเสียอีก ดังนั้นอับราฮัมจึงกลายเป็นบรรพบุรุษของทุกคนที่ไว้วางใจแต่ยังไม่ได้ทำพิธีชลิบ และพระเจ้านับคนพวกนี้ว่าเป็นคนที่พระองค์ยอมรับ ¹²นอกจากนั้นอับราฮัมก็ยังเป็นบรรพบุรุษของคนที่ทำพิธีชลิบด้วย คนพวกนี้ไม่ได้ทำแค่พิธีชลิบเท่านั้น แต่ยังมีความไว้วางใจในพระเจ้าเหมือนกับที่อับราฮัมบรรพบุรุษ ของเรามีก่อนที่ท่านจะทำพิธีชลิบด้วย

ต้องไว้วางใจในพระเจ้าจึงจะได้ตามสัญญา

¹³พระเจ้าสัญญากับอับราฮัมและลูกหลานของท่านว่า พวกเขาจะได้รับโลกนี้เป็นมรดก แต่ที่พระเจ้าสัญญากับท่านอย่างนั้นไม่ใช่เพราะท่านทำตามกฎ แต่เพราะท่านไว้วางใจพระเจ้าต่างหาก พระเจ้าจึงยอมรับท่าน ¹⁴ถ้าคนเราได้รับโลกนี้เป็นมรดกเพราะการทำตามกฎ การไว้วางใจพระเจ้าก็ไม่มี ความหมายอะไรเลย และสัญญาของพระองค์ก็ต้องถูกยกเลิกไปด้วย ¹⁵เพราะกฎมีแต่จะทำให้พระเจ้าลงโทษคนเท่านั้น เพราะคนทำผิดกฎเสมอ แต่ถ้าที่ไหนไม่มีกฎ ที่นั่นก็ไม่มีการทำผิดกฎ

¹⁶ดังนั้นคำสัญญาของพระเจ้าจึงขึ้นอยู่กับความไว้วางใจเพื่อคำสัญญานั้นจะได้เป็นของขวัญที่ให้กับเราเปล่าๆ และลูกหลานของอับราฮัมทุกคนจะได้รับสิ่งที่พระเจ้าสัญญาไว้อย่างแน่นอน ไม่ใช่แต่เฉพาะคนที่อยู่ใต้กฎเท่านั้นที่จะได้รับ แต่รวมถึงคนที่มีความไว้วางใจแบบเดียวกับอับราฮัมด้วย เพราะท่านเป็นบรรพบุรุษของเราทุกคน ¹⁷เหมือนกับที่พระคัมภีร์¹ ได้เขียนไว้ว่า “เราดีทำให้เจ้าเป็นบรรพบุรุษของคนหลายชนชาติ”* อับราฮัมเป็นบรรพบุรุษของเราต่อหน้าพระเจ้าที่ท่านไว้วางใจ เป็นพระเจ้าที่ทำให้คนตายฟื้นขึ้นมาใหม่ และทำให้สิ่งที่ยังไม่เคยมีมาก่อนเกิดขึ้น

¹⁸เมื่อพระเจ้าสัญญากับอับราฮัมว่าเขาจะได้เป็นบรรพบุรุษของคนหลายชนชาติ ท่านก็ไว้

วางใจและมีความหวังอย่างเต็มที่ ทั้งๆ ที่คำสัญญานั้นเหลือเชื่อ แต่ในที่สุดท่านก็ได้เป็นบรรพบุรุษของชนหลายชนชาติจริงตามที่พระเจ้าได้บอกกับท่านว่า “ลูกหลานของเจ้าจะมีมากมายเหมือนกับดวงดาวบนท้องฟ้า”¹⁹ ความไว้วางใจของอับราฮัมก็ไม่ได้ล้นน้อยลงเลย ทั้งๆ ที่อับราฮัมรู้ว่าร่างกายของท่านหมดสภาพเหมือนตายแล้ว (เพราะท่านมีอายุประมาณหนึ่งร้อยปี) และท่านยังรู้จักด้วยว่าครุฑของนางซาราห์เมียของท่านเป็นหมันเหมือนกับตายไปแล้ว²⁰ แต่อับราฮัมไม่เคยสงสัยในคำสัญญาของพระเจ้าเลย กลับมีความไว้วางใจมากขึ้น ซึ่งเท่ากับเป็นการให้เกียรติกับพระเจ้า²¹ อับราฮัมเชื่ออย่างแน่วแน่ว่า พระเจ้าสามารถทำในสิ่งที่พระองค์ได้สัญญาไว้²² จึงมีคำเขียนไว้ว่า “พระเจ้าจึงนับว่าท่านเป็นคนที่พระองค์ยอมรับ”²³ อันที่จริง พระคัมภีร์ไม่ได้เขียนไว้ใช้สำหรับอับราฮัมเท่านั้น²⁴ แต่เขียนไว้สำหรับเราด้วย พระเจ้าได้นับว่าเราเป็นคนที่พระองค์ยอมรับ เพราะเราไว้วางใจพระองค์ผู้ที่ทำให้พระเยซูคริสต์เจ้าของเราฟื้นขึ้นจากความตาย²⁵ เพราะความพิศบาปของเรา พระเจ้าได้มอบพระเยซูให้เขาเอาไปฆ่า และพระเจ้าได้ทำให้พระเยซูฟื้นขึ้นจากความตายเพื่อเราจะได้เป็นคนที่พระองค์ยอมรับ

สันติสุขและความชื่นชมยินดี

5 พระเจ้าได้นับว่าเราเป็นคนที่พระองค์ยอมรับเพราะเราไว้วางใจ จึงเกิดความสงบสุขขึ้นระหว่างเรากับพระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา² พระเยซูนำเราเข้าสู่ความเมตตาคุณากรณาที่เรามีอยู่นี้ เราก็อิ่มใจเพราะเรามีความหวังที่แน่นอนว่าเราจะได้เป็นเหมือนกับพระเจ้า³ นอกจากนั้น เรายังชื่นชมยินดีกับความทุกข์ยากต่างๆ ที่เราได้รับด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากต่างๆ จะทำให้เราเรียนรู้ที่จะอดทน⁴ ความอดทนนี้จะทำให้เราเกิดความไว้วางใจ ที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่าเป็นของแท้ ซึ่งจะทำให้เราเกิดความหวัง⁵ ความหวังนั้นไม่เคยมักทำให้เราผิดหวังเลย เพราะพระเจ้าได้แสดงความรักของพระองค์เข้ามาในจิตใจของเรา ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์* ที่พระองค์ได้ให้กับเราไว้⁶ เพราะในเวลาที่เราช่วยเหลือตัวเองไม่ได้นั้นเอง พระเยซูก็ได้มาตายเพื่อเป็นประโยชน์กับคนชั่วอย่างเรา⁷ คนที่ยอมตายเพื่อคนชั่วสัตย์นั้นหายากมาก แต่อาจจะมียากคนกล้าตายเพื่อคนที่ดี⁸ แต่พระเจ้าได้แสดงความรักต่อเรา โดยการยอมส่งพระคริสต์มาตายเพื่อเรา ทั้งๆ ที่เรายังเป็นคนบาปอยู่

⁹ตอนนี้พระเจ้ายอมรับเราแล้วเพราะเลือดของพระคริสต์ ยิ่งกว่านั้นเราจะรอดพ้นจากความโกรธของพระเจ้าเพราะพระคริสต์อย่างแน่นอน¹⁰ ขนาดตอนที่เราเป็นศัตรูกับพระเจ้า ความตายของพระบุตรยังทำให้เรากลับมาคืนดีกับพระเจ้าได้เลย แล้วตอนนี้เราได้กลับมาคืนดีกับพระเจ้าแล้ว ชีวิตของพระบุตรจะต้องทำให้เราได้รับความรอดจากพระเจ้าได้อย่างแน่นอน¹¹ ยิ่งกว่านั้น เรายังได้ไถ่อดพระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเราด้วย เพราะพระองค์ได้ทำให้เรากลับมาคืนดีกับพระเจ้าแล้ว

อาดัมและพระเยซู

¹²คนคนเดียวคืออาดัมที่ทำบาป บาปจึงได้เข้ามาในโลก บาปนี้้นำความตายมาด้วย มนุษย์

4:18 “ลูกหลาน...ดวงดาวบนท้องฟ้า” อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล 15:5

4:22 “พระเจ้า...ยอมรับ” อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล 15:6

ทุกคนจึงต้องตายเพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป¹³บาปเกิดขึ้นในโลกนี้ก่อนที่จะมีกฎของโมเสสเสียอีก ตอนนั้นพระเจ้าจึงยังไม่ได้จัดบัญญัติบาปที่มนุษย์ทำกัน เพราะยังไม่มีกฎอะไรใช้เลย¹⁴แต่ความตายนั้นมีอำนาจอยู่แล้ว ตั้งแต่สมัยของอาดัมมาจนถึงสมัยของโมเสส มนุษย์ทุกคนจึงยังต้องตายถึงแม้เขาจะไม่ได้ซัดคำสั่งของพระเจ้าโดยตรงอย่างที่อาดัมทำ อาดัมกับพระคริสต์ที่มาตอนหลังนี้มีบางอย่างที่เหมือนกัน¹⁵ แต่ของขวัญของพระเจ้าที่ให้เปล่าๆนั้น แตกต่างกับความผิดที่อาดัมได้ทำเป็นอย่างมาก เพราะถ้าความผิดของคนคนเดียวคืออาดัม ทำให้คนจำนวนมากต้องตาย ถ้าอย่างนั้น ความเมตตาการุณาของพระเจ้าและของขวัญที่ผ่านมาจากความเมตตาของคนคนเดียวคือพระเยซูคริสต์นั้น ก็จะต้องยิ่งหลังไหลท่วมทับให้กับคนเป็นจำนวนมากด้วย

¹⁶แน่นอนผลจากของขวัญนั้น แตกต่างจากผลของความผิดที่อาดัมได้ทำเป็นอย่างมาก เพราะการทำผิดเพียงครั้งเดียวทำให้ทุกคนต้องถูกตัดสินว่าผิด แต่ของขวัญนั้นทำให้คนเราได้รับการตัดสินว่าไม่ผิด ทั้งๆที่ทำผิดตั้งหลายครั้ง¹⁷ถ้าอาดัมและการทำผิดของเขายังทำให้ความตายเข้ามาครอบครองคนเราได้เลย ถ้าอย่างนั้นคนพวกนั้นที่ได้รับความเมตตาการุณาอย่างเหลือล้น และได้รับของขวัญที่พระเจ้ายอมรับเขา ย่อมมีชีวิตและได้ครอบครองผ่านทางคนคนเดียวคือพระเยซูคริสต์อย่างแน่นอน¹⁸ก็เหมือนกับที่คนคนเดียวทำผิดทำให้คนเราต้องถูกตัดสินว่าผิด ดังนั้น การทำถูกต้องของคนคนเดียว ก็ทำให้พระเจ้ายอมรับและให้ชีวิตกับคนเราด้วยเหมือนกัน¹⁹ก็เหมือนกับที่คนคนเดียวไม่เชื่อฟัง ทำให้คนจำนวนมากกลายเป็นคนบาป ดังนั้นคนคนเดียวเชื่อฟังก็ทำให้คนเป็นจำนวนมากเป็นคนที่พระเจ้ายอมรับด้วย²⁰แต่เมื่อกฎของโมเสสเข้ามา เป็นผลให้คนทำบาปมากขึ้น แต่ยังคงคนทำบาปมากขึ้นเท่าใด ความเมตตาการุณาของพระเจาก็เพิ่มมากขึ้นเท่านั้น²¹ก็เหมือนกับที่บาปเคยเป็นกษัตริย์และใช้ความตายปกครอง ในทำนองเดียวกัน ความเมตตาการุณาของพระเจ้าเป็นกษัตริย์และใช้การที่พระเจ้ายอมรับเราปกครอง ทำให้คนมีชีวิตกับพระเจ้าตลอดไป ผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

ตายจากบาป แล้วมีชีวิตในพระคริสต์

6 แล้วทีนี้จะว่ายังไง จะทำบาปต่อไปเพื่อพระเจ้าจะได้เมตตามากขึ้นอย่างนั้นหรือ²อย่าเลย ในเมื่อเราได้ตายจากบาปแล้ว ยังจะใช้ชีวิตอยู่ในความบาปอีกได้อย่างไร หรือพวกคุณไม่รู้ว่าการที่เราทำพิธีจุ่มน้ำเข้าในพระเยซูคริสต์นั้น คือการจุ่มเข้าไปในความตายของพระองค์นั่นเอง⁴ดังนั้น เมื่อเราจุ่มเข้าในความตายของพระเยซู ก็หมายถึงว่าเราถูกฝังร่วมกับพระองค์แล้ว เพื่อเราจะมีวิถีชีวิตใหม่เหมือนกับที่พระคริสต์ฟื้นขึ้นจากความตาย โดยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระบิดา⁵เพราะถ้าเราได้เข้าร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในความตายนั้น เราก็จะได้เป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในการฟื้นขึ้นจากความตายด้วย⁶เรารู้ว่าคนเก่าของเราได้ถูกตรึงร่วมกันกับพระคริสต์แล้ว เพื่อตัวตนที่เต็มไปด้วยบาปจะได้หมดฤทธิ์ไป แล้วเราจะได้ไม่เป็นที่สาปของความบาปอีกต่อไป⁷เพราะคนที่ตายแล้วก็หลุดพ้นจากอำนาจของบาป

⁸เมื่อเราได้ตายร่วมกับพระคริสต์แล้ว เราเชื่อว่าเราจะมีชีวิตร่วมกับพระองค์ด้วย⁹เราว่าพระคริสต์ ผู้ที่ฟื้นขึ้นจากความตายนั้น จะไม่มีวันตายอีกต่อไป ความตายก็ไม่ได้เป็นนายเหนือพระองค์อีกต่อไป¹⁰พระองค์ได้ตายเพียงครั้งเดียวสำหรับตลอดไปเพื่อชนะอำนาจของบาป ชีวิต

ที่พระองค์มีอยู่นี้ พระองค์อยู่เพื่อพระเจ้า ¹¹พวกคุณก็เหมือนกัน ให้ถือว่าตัวคุณเองได้ตายจากบาปแล้ว และมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าในพระเยซูคริสต์นั้น

¹²ดังนั้นอย่าปล่อยให้บาปมาเป็นเจ้าครอบครองร่างกายที่ต้องตายของคุณอีกเลย ความบาปทำให้คุณต้องเชื่อฟังและทำตามกิเลสตัณหาของมัน ¹³คุณไม่ควรยอมให้บาปมาใช้อวัยวะส่วนไหนก็ตามของคุณเป็นเครื่องมือในการทำชั่ว แต่ให้มอบชีวิตของคุณเองกับพระเจ้า ให้สมกับเป็นคน ที่ตายไปและฟื้นขึ้นมาใหม่แล้ว ดังนั้นขอให้คุณยอมให้พระเจ้าใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายคุณ เป็นเครื่องมือในการทำความดี ¹⁴ความบาปก็ไม่มีอำนาจเหนือพวกคุณอีกต่อไปแล้ว เพราะพวกคุณไม่ได้ได้อยู่ใต้อำนาจของกฎ แต่อยู่ใต้ความเมตตาการุณาของพระเจ้า

ทาสที่ทำตามใจพระเจ้า

¹⁵แล้วที่นี่เราจะว่าอย่างไรดี ทำบาปต่อไปดีไหม อย่าเลย เพราะตอนนี้เราไม่ได้อยู่ใต้กฎแล้ว แต่อยู่ใต้ความเมตตาการุณาของพระเจ้า ¹⁶พวกคุณไม่รู้หรือว่า เมื่อคุณยอมมอบตัวเป็นทาสเชื่อฟังใครก็ตาม คุณก็เป็นทาสของคนๆนั้นแล้ว ไม่ว่าจะเป็นทาสของความบาปที่ทำให้ต้องตาย หรือเป็นทาสที่เชื่อฟังพระเจ้าซึ่งจะนำไปถึงชีวิตที่พระเจ้าชอบใจ ¹⁷แต่ชอบคุณพระเจ้าที่ถึงแม้คุณเคยเป็นทาสของความบาปมาก่อน แต่เดี๋ยวนี้คุณได้เชื่อฟังแบบอย่างคำสอนที่พระเจ้าให้ครอบครองคุณนั้นอย่างสุดหัวใจ ¹⁸คุณจึงไม่เป็นทาสของความบาปอีกต่อไป แต่เป็นทาสที่ทำตามใจพระเจ้า ¹⁹(ที่ผมใช้ตัวอย่างเรื่องทาสมาอธิบายให้ฟัง ก็เพราะกลัวว่าคุณจะไม่เข้าใจ)* เหมือนที่ในอดีตคุณเคยมอบอวัยวะของคุณให้เป็นทาสของความสกปรกโสโครกและการแหกกฎ ซึ่งทำให้คุณแหกกฎมากขึ้นเรื่อยๆ เดี่ยวนี้ขอให้คุณยอมมอบอวัยวะของคุณให้เป็นทาสที่ทำตามใจพระเจ้า ซึ่งนำไปสู่ความบริสุทธิ์

²⁰แต่ก่อน เมื่อคุณเป็นทาสของความบาปนั้น คุณก็เป็นอิสระ ไม่ได้อยู่ใต้การควบคุมของสิ่งที่ถูกต้อง ²¹แต่คุณได้โละทิ้งจากการใช้ชีวิตแบบนั้น สิ่งที่คุณได้คือสิ่งที่คุณละอายกับมันตอนนี้ เพราะสิ่งเหล่านั้นนำไปถึงความตาย ²²แต่ตอนนี้คุณได้เป็นอิสระจากบาปและมาเป็นทาสของพระเจ้าแล้ว ผลที่คุณจะได้รับคือความบริสุทธิ์ที่นำไปถึงชีวิตที่อยู่กับพระเจ้าตลอดไป ²³เพราะค่าจ้างที่ความบาปจ่ายให้กับเราคือความตาย แต่ของขวัญที่พระเจ้าให้กับเรานั้นคือชีวิตที่อยู่กับพระเจ้าตลอดไป ในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

ตัวอย่างจากการแต่งงาน

7พี่น้องครับ พวกคุณไม่รู้หรือว่ากฎนั้นมีอำนาจเหนือมนุษย์เฉพาะตอนมีชีวิตเท่านั้น (คุณก็คุ้นเคยกับกฎดีอยู่แล้ว) ²ยกตัวอย่างเช่น ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะต้องผูกมัดอยู่กับสามีตามกฎหมายเมื่อสามีของเธอยังมีชีวิตอยู่ แต่ถ้าสามีของเธอตายไป เธอก็หลุดพ้นจากกฎการแต่งงานนั้น ³ แต่ถ้าสามีเธอยังมีชีวิตอยู่ แล้วเธอไปเป็นเมียชายอื่น ก็ถือว่าเธอคบชู้ แต่ถ้าสามีเธอตายแล้ว เธอก็เป็นอิสระจากกฎการแต่งงานนั้น และถ้าเธอไปเป็นเมียชายอื่น ก็ไม่ถือว่าเธอคบชู้

⁴พี่น้องก็เหมือนกัน เพราะความตายของพระคริสต์ คุณถึงได้ตายและเป็นอิสระจากกฎนั้น

6:19 *ที่ผมใช้ตัวอย่างเรื่องทาสมาอธิบายให้ฟัง ก็เพราะกลัวว่าคุณจะไม่เข้าใจ* หรือแปลตรงๆ ได้ว่า “ที่ผมพูดตามประสามนุษย์นี้ ก็เพราะร่างกายของคุณยังอ่อนแออยู่”

แล้ว เพื่อคุณจะได้เป็นของพระคริสต์ผู้ที่ฟื้นขึ้นจากความตาย และเพื่อที่เราจะได้เกิดผลสำหรับพระเจ้า ⁵แต่ก่อนตอนที่เรายังมีชีวิตตามสันดานนั้น กฎก็ได้กระตุ้นให้เกิดกิเลสตัณหาขึ้นมา แล้วก็กิเลสตัณหานี้ก็มาควบคุมอวัยวะในตัวเรา เราจึงไปทำในสิ่งที่นำไปสู่ความตาย ⁶แต่เดี๋ยวนี้เราได้ตายและหลุดพ้นจากกฎที่เคยขังเราไว้ ตอนนี้เราได้มารับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้านายของเรา ด้วยชีวิตใหม่ที่พระวิญญาณนำไม่ใช่ชีวิตเก่าที่นำโดยกฎที่เขียนขึ้น

การต่อสู้กับความบาปในตัวเรา

⁷แล้วจะว่ายังไงดี กฎคือบาปหรือ ไม่ใช่เลย อันที่จริงถ้าไม่มีกฎ ผมก็ไม่รู้หรือว่าบาปคืออะไร เพราะถ้าไม่มีกฎเขียนไว้ว่า “อย่าโลภ” ผมไม่มีทางรู้หรือว่าความโลภเป็นอย่างไร แต่บาปได้ฉวยโอกาสจากกฎนั้นมาทำให้ผมเกิดความโลภทุกชนิด ถ้าไม่มีกฎ บาปก็หมดฤทธิ์เดชไปแล้ว ⁹ครั้งหนึ่งผมเคยมีชีวิตอยู่โดยไม่มีกฎแต่พอมีกฎขึ้นมาบาปก็ฟื้นคืนชีพ ¹⁰แต่ผมกลับต้องตาย ปรากฏว่ากฎอันนี้เองที่เคยมีไว้เพื่อนำชีวิตมาให้ กลับมาทำให้ผมต้องตาย ¹¹เพราะบาปได้ฉวยโอกาสใช้กฎนั้นมาล่อลวงผมและฆ่าผม ¹²ดังนั้นสรุปได้ว่ากฎนั้นศักดิ์สิทธิ์และบัญญัตินั้นก็ศักดิ์สิทธิ์ยุติธรรมและดีด้วย ¹³แสดงว่าสิ่งที่ดีๆนั้นความตายมาทำให้ผมอย่างนั้นหรือ ไม่ใช่เลย แต่เป็นบาปต่างหาก บาปได้ใช้สิ่งที่ดี ๆ นั้นฆ่าผม ผมจะได้รู้ธาตุแท้ของบาปว่าเป็นอย่างไร และบัญญัติจะทำให้เรารู้ว่าบาปนั้นมันชั่วร้ายขนาดไหน

ความบาปใช้กฎของพระเจ้าทำความชั่ว

¹⁴เรารู้ว่ากฎนั้นมาจากพระวิญญาณ แต่ผมเป็นแค่มนุษย์ธรรมดาๆที่ถูกขายไปเป็นทาสอยู่ใต้บังคับของบาป ¹⁵ผมไม่เข้าใจหรือว่าทำไมผมถึงทำในสิ่งที่ผมทำ เพราะสิ่งที่ผมอยากทำผมก็ไม่ได้ทำแต่ผมกลับไปทำในสิ่งที่ผมเกลียด ¹⁶ถ้าผมทำในสิ่งที่ผมไม่อยากทำ นั่นแสดงว่าผมเห็นด้วยกับกฎและยอมรับว่ากฎนั้นดี ¹⁷ความจริงแล้ว ไม่ใช่ตัวผมหรือที่ทำสิ่งนี้ แต่บาปที่อยู่ในตัวผมต่างหากที่ทำ ¹⁸ใช่ ผมรู้ว่าสิ่งที่ดีนั้นไม่ได้อยู่ในตัวผม คือในสันดานของผมที่เป็นมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังนี้หรือ ผมอยากจะทำดีแต่ก็ทำไม่ได้ ¹⁹สิ่งดีๆที่ผมอยากทำนั้น ผมไม่ได้ทำ แต่กลับไปทำในสิ่งที่ชั่วร้ายที่ผมไม่อยากทำ ²⁰เพราะฉะนั้นถ้าผมทำในสิ่งที่ผมไม่อยากทำ ก็แสดงว่าไม่ใช่ผมที่เป็นคนทำ แต่เป็นบาปที่อยู่ในผมต่างหากที่ทำ

²¹ผมเลยค้นพบกฎข้อหนึ่งว่า เมื่อไรก็ตามที่ผมอยากจะทำดี ความชั่วจะอยู่ที่นั่นกับผมเสมอ ²²ในใจผมเห็นด้วยกับกฎของพระเจ้า ²³แต่ผมก็เห็นอีกกฎหนึ่งทำงานอยู่ในตัวผม มันต่อสู้กับกฎของพระเจ้าที่จิตใจของผมยอมรับอยู่ แล้วมันก็ทำให้ผมเป็นนักโทษของกฎแห่งบาปที่ทำงานอยู่ในตัวผมนี้ ²⁴ผมนี่น่าสมเพชจริงๆ ใครจะช่วยชีวิตผมให้พ้นจากร่างกายนี้ที่นำความตายมาให้กับผมได้บ้าง ²⁵ขอบคุณพระเจ้า ผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ใจของผมนั้นเป็นทาสของกฎของพระเจ้า แต่สันดานของผมนั้นเป็นทาสของกฎแห่งบาป

ชีวิตที่นำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

8 ดังนั้นต่อไปนี้คนทั้งหลายที่มีส่วนในพระเยซูคริสต์จะไม่ต้องถูกกลองโทษ ²เพราะในพระเยซูคริสต์ กฎที่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ¹ที่ให้อชีวิตนั้น ได้ปลดปล่อยให้ผมเป็นอิสระจากกฎแห่งบาป

ที่นำไปถึงความตายแล้ว³ สิ่งที่ถูกของโมเสสช่วยไม่ได้ เพราะสันดานของเราทำให้กฎอ่อนแอไป พระเจ้าก็ได้ทำแล้ว พระองค์ได้ส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นมนุษย์เหมือนกับเราที่เป็นคนบาป และเพื่อจัดการกับบาป พระเจ้าได้ตัดลินลึงโทษบาปโดยใช้ร่างที่เป็นมนุษย์ของพระเยซู⁴ เพื่อสิ่งที่ถูกสั่งไว้จะได้สำเร็จในชีวิตของเราผู้ที่ไม่ได้ใช้ชีวิตตามสันดาน แต่ตามพระวิญญาณบริสุทธิ์

⁵ เพราะคนที่ใช้ชีวิตตามสันดานก็มัวแต่คิดถึงความต้องการของกิเลส แต่คนที่ใช้ชีวิตตามพระวิญญาณก็จะคิดถึงแต่เรื่องที่พระวิญญาณต้องการ⁶ จิตใจที่สันดานควบคุมอยู่นั้นจะนำไปถึงความตาย แต่จิตใจที่พระวิญญาณควบคุมจะนำไปถึงชีวิตและสันติสุข⁷ จิตใจที่สันดานควบคุมนั้นเป็นศัตรูกับพระเจ้า เพราะจิตใจนั้นไม่ยอมทำตามกฎของพระเจ้า และความจริงแล้วมันก็ไม่สามารถที่จะทำตามกฎนั้นได้ด้วย⁸ คนที่มีชีวิตตามสันดานจึงไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอใจได้

⁹ ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่ในพวกคุณ พวกคุณก็ไม่ได้ใช้ชีวิตตามสันดาน แต่ใช้ชีวิตตามพระวิญญาณ แต่ถ้าคุณไหนไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ แสดงว่าคุณนั้นไม่ได้เป็นของพระคริสต์¹⁰ แต่ถ้าพระคริสต์อยู่ในตัวพวกคุณ ถึงแม้ร่างของคุณต้องตายไปเพราะบาป แต่พระวิญญาณจะนำชีวิตใหม่ให้กับคุณ เพราะพระเจ้ายอมรับคุณแล้ว¹¹ ถ้าคุณมีพระวิญญาณที่ทำให้พระเยซูฟื้นขึ้นจากความตายอยู่ในพวกคุณ พระเจ้าผู้ทำให้พระคริสต์ฟื้นขึ้นจากความตาย ก็จะใช้พระวิญญาณของพระองค์ที่อยู่ในพวกคุณนั้น ให้ชีวิตกับร่างที่ต้องตายนี้ของคุณ

¹² ดังนั้นพี่น้องครับ เราไม่ได้เป็นหนี้อะไรกับสันดานเลยถึงจะต้องทำตามมันบอก¹³ ถ้าคุณยังใช้ชีวิตตามสันดานอยู่ คุณจะตาย แต่ถ้าคุณยอมให้พระวิญญาณชำระการกระทำบาปของร่างกาย คุณก็จะมีชีวิต

¹⁴ เพราะพระวิญญาณของพระเจ้านำใคร คนนั้นก็เป็ลลูกของพระเจ้า¹⁵ เพราะพระวิญญาณที่คุณได้รับนั้นไม่ได้ทำให้คุณเป็นทาสที่ต้องกลัวอีก แต่ทำให้คุณเป็นลูกๆ ของพระเจ้า และพระวิญญาณนี้ทำให้เราร้องดังๆ ว่า “อับบา พ่อ”¹⁶ พระวิญญาณนั้นทำให้เรามั่นใจว่าเราเป็นลูกๆ ของพระเจ้า¹⁷ ถ้าเราเป็นลูกๆ ของพระเจ้าแล้ว เราก็เป็นทายาท คือทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ แต่เราจะต้องร่วมทุกข์กับพระคริสต์ เพื่อที่เราจะได้รับเกียรติร่วมกับพระองค์ด้วย

เราจะได้รับเกียรติในอนาคต

¹⁸ ผมถือว่าความทุกข์ยากในชีวิตนี้ ไม่หนักหนาอะไรเลย เมื่อเปรียบเทียบกับความยิ่งใหญ่ที่พระองค์จะเปิดเผยให้เราเห็นในอนาคต¹⁹ เพราะทุกสิ่งทีพระเจ้าสร้างขึ้นมาในโลกนี้ กำลังตั้งตาคอยวันที่พระเจ้าจะเปิดเผยให้เห็นว่าใครเป็นลูกๆ ของพระองค์บ้าง²⁰ ทุกสิ่งทีพระเจ้าสร้างขึ้นมาในโลกนี้ พระเจ้าทำให้มันอยู่ในสภาพที่ผิดเพี้ยนไป ไม่ใช่ว่าตัวมันเองอยากเป็นอย่างนั้น แต่พระเจ้าเป็นผู้กำหนดให้เป็นอย่างนั้น เพราะมีความหวังว่า²¹ ทุกสิ่งทีพระองค์สร้างมานี้ จะได้หลุดพ้นจากการเป็นทาสของความเสื่อมโทรม แล้วจะได้เป็นอิสระและมีเกียรติเหมือนกับลูกๆ ของพระเจ้า²² เพราะเรารู้ว่าทุกสิ่งทีพระเจ้าสร้างมาในโลกนี้ยังร้องคร่ำครวญด้วยความเจ็บปวดรวดร้าว (เหมือนกับผู้หญิงที่กำลังจะคลอดลูก) มาจนถึงเดี๋ยวนี้²³ ไม่ใช่แค่เฉพาะพวกนั้นที่ร้องคร่ำครวญ แม้แต่เราเองก็ร้องคร่ำครวญอยู่ในใจด้วย ทั้งๆ ที่เราได้รับพระวิญญาณซึ่งเป็นพระ

พรส่วนแรกจากพระเจ้าแล้ว เรายังตั้งตารอคอยวันที่พระองค์จะทำให้เราเป็นลูกของพระองค์อย่างสมบูรณ์ เมื่อร่างกายของเราได้หลุดพ้นเป็นอิสระ²⁴ พระเจ้าได้ช่วยชีวิตเราแล้ว เราจึงมีความหวังนี้อยู่ในใจ ความหวังที่เราเห็นได้นั้นไม่เรียกว่าความหวังหรือ เพราะใครจะไปหวังกับสิ่งที่เขาเห็นแล้ว²⁵ แต่เราหวังในสิ่งที่เรายังมองไม่เห็น และเราก็ตั้งตารอคอยด้วยความอดทน

²⁶ในทำนองเดียวกัน ก็เหมือนกับที่เราร้องคร่ำครวญ พระวิญญาณก็ได้มาช่วยเราในเวลาที่เราอ่อนแอ เราไม่รู้ว่าเราควรจะขออะไรเวลาที่เราอธิษฐาน แต่พระวิญญาณเองได้ขอต่อพระเจ้าแทนเราด้วยเสียงร้องคร่ำครวญที่ไม่เป็นคำ²⁷ แต่พระเจ้าผู้หยั่งรู้จิตใจรู้ว่าอะไรอยู่ในจิตใจของพระวิญญาณ เพราะพระวิญญาณได้ร้องขอให้กับผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า ตามที่พระเจ้าชอบใจ

²⁸เรารู้ว่า พระเจ้าทำให้ทุกอย่างเกิดผลดีสำหรับคนที่รักพระองค์ พวกเขาเป็นคนที่พระเจ้าเรียกตามแผนงานของพระองค์²⁹ พระเจ้าได้เลือกและแยกคนพวกนี้ไว้ก่อนล่วงหน้าแล้ว ให้เป็นเหมือนกับพระบุตรของพระองค์ เพื่อว่าพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรคนแรกในหมู่พี่น้องมากมาย³⁰ ดังนั้น คนพวกนี้ที่พระองค์ได้แยกไว้แล้ว พระองค์ก็ได้เรียกมา และเมื่อเรียกมาแล้ว พระองค์ก็ยอมรับเขา และเมื่อยอมรับแล้ว พระองค์ก็ให้พวกเขามีเกียรติด้วย

ความรักของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

³¹เราจะว่าอย่างไรดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้าพระเจ้าอยู่ฝ่ายเรา ใครจะต่อต้านเราได้³² พระองค์ไม่หวงแม้แต่พระบุตรของพระองค์เอง แต่กลับมอบพระบุตรนั้นให้มาตายเพื่อเราทุกคน ถ้าอย่างนั้น พระองค์จะไม่ยอมให้ทุกสิ่งทุกอย่างกับเราพร้อมกับพระบุตรด้วยหรือ³³ ใครจะฟ้องคนพวกนี้ที่พระเจ้าเลือกมา พระเจ้าเองหรือ เป็นไปไม่ได้ เพราะพระองค์เป็นผู้ที่ยอมรับพวกนี้เอง³⁴ ใครจะกล่าวโทษเขา พระเยซูหรือ เป็นไปไม่ได้ เพราะพระเยซูคริสต์ได้ตายและฟื้นขึ้นมาใหม่ และตอนนี้พระองค์ก็ได้นั่งอยู่ทางขวามือของพระเจ้าวิงวอนพระเจ้าแทนเรา³⁵ ใครจะแยกเราออกจากความรักที่พระคริสต์มีต่อเราได้ ไม่มีเลย แม้แต่ความทุกข์ยากหรือความลำบาก หรือการถูกกดขี่ข่มเหงหรือความอดอยากหิวโหย หรือการเบียดเบียน หรืออันตรายต่างๆ หรือแม้แต่การถูกฆ่าฟัน ก็ไม่มีทางแยกเราออกจากความรักที่พระคริสต์มีต่อเราได้³⁶ เหมือนกับที่พระคัมภีร์¹ เขียนไว้ว่า

“เพื่อพระองค์ เราเสี่ยงกับการถูกฆ่าวันยังค่ำ

คนทำกับเราเหมือนแกะที่จะเอาไปฆ่า” (สดุดี 44:22)

³⁷แต่ในทุกสิ่งทุกอย่างนี้ เราก็ได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ผ่านทางพระคริสต์ของเรา³⁸ เพราะผมมั่นใจว่า ไม่ว่าจะเป็ความตายหรือชีวิต ทูตสวรรค์หรือเทพเจ้า สิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ฤทธิอำนาจต่างๆ ของวิญญาณ³⁹ สิ่งที่อยู่เหนือเราหรือสิ่งที่อยู่ต่ำกว่าเรา หรืออะไรก็ตามที่ถูกสร้างขึ้นมา ไม่มีทางแยกเราออกจากความรักของพระเจ้าที่เราเห็นในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

พระเจ้าและชนชาติอิสราเอล

9 ผมกำลังพูดความจริงในพระคริสต์ ไม่ได้พูดโกหก และใจของผมที่พระวิญญาณบริสุทธิ์¹ นำอยู่ ยืนยันในสิ่งที่ผมกำลังจะพูดนี้² ผมเป็นทุกข์มากและปวดร้าวใจอยู่ตลอดเวลา³ ถ้าเป็นไปได้ ผมอธิษฐานให้ผมถูกสาปแช่งและถูกตัดขาดจากพระคริสต์เสียเอง ถ้าสิ่งนี้จะช่วยพี่น้องยิวผู้

เป็นเพื่อนร่วมชาติของผมได้⁴ พวกเขาเป็นคนอิสราเอล[†] ที่ได้รับสิทธิพิเศษหลายอย่าง คือพระเจ้าได้รับเอาพวกเขามาเป็นลูกของพระองค์ ให้เขาเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ได้ทำข้อตกลงต่างๆ กับเขา ให้กฎของพระองค์กับเขา ให้เขารู้ถึงวิธีอันมีผลของการพระองค์ในวิหาร และยังให้คำสั่งสัญญาต่างๆ อีก⁵ รวมทั้งให้เขามีบรรพบุรุษที่ยิ่งใหญ่ด้วย และพระคริสต์ตอนที่มาเกิดเป็นมนุษย์ก็สืบเชื้อสายมาจากพวกเขา ขอให้พระเจ้าผู้อยู่เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ได้รับการสรรเสริญตลอดไป อาเมน[†]

⁶คนเราจะพูดว่าพระเจ้าผิดสัญญาไม่ได้หรอก เพราะไม่ใช่ทุกคนที่สืบเชื้อสายมาจากอิสราเอลคืออิสราเอลที่แท้จริง⁷ และไม่ใช่ลูกของอับราฮัมทุกคนจะถูกนับว่าเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากเขา เพราะพระเจ้าบอกกับอับราฮัมว่า “คนที่จะนับว่าสืบเชื้อสายมาจากเจ้าจะต้องสืบเชื้อสายมาจากอิสอัคเท่านั้น”⁸ แสดงว่าไม่ใช่ลูกทุกคน ของอับราฮัมที่เกิดตามธรรมชาติจะนับว่าเป็นลูกของพระเจ้า แต่ต้องเป็นลูกที่เกิดจากคำสั่งสัญญาของพระเจ้าเท่านั้นถึงจะนับว่าเป็นผู้สืบเชื้อสายจริง⁹ คำสัญญานั้นว่าไว้อย่างนี้คือ “ปีหน้าเวลานี้ เราจะกลับมา และซาราห์จะคลอดลูกชาย”⁸

¹⁰หรืออีกตัวอย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือตอนที่เรเบคาห์ได้ตั้งท้องลูกชายฝาแฝดกับอิสอัค บรรพบุรุษของเรา¹¹⁻¹² ก่อนที่เด็กจะคลอดออกมาทำดีหรือชั่ว พระเจ้าได้บอกเรเบคาห์ว่า “คนที่จะรับใช้คนน้อง”¹¹ เพื่อให้เป็นไปตามแผนในการเลือกของพระองค์ ทำให้เห็นว่าทางเลือกของพระเจ้านั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับกระทำของคน แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้เรียกเอง¹³ ซึ่งเหมือนกับที่ได้เขียนไว้แล้วว่า “เราเรียกยาโคบ แต่เรากลียดเอซาว”¹⁴ แล้วที่นี้จะว่ายังไงดี พระเจ้าไม่ยุติธรรมหรือ¹⁵ ไม่ใช่เลย เพราะพระองค์พูดกับโมเสสว่า “เราอยากจะทำเมตตาใคร เราก็จะเมตตาคนนั้น เราอยากจะทำสงสารใคร เราก็จะสงสารคนนั้น”¹⁶

¹⁶ดังนั้น สิ่งนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความอยากได้หรือความพยายามของคนหรอก แต่ขึ้นอยู่กับความเมตตาของพระเจ้าต่างหาก¹⁷ เพราะในพระคัมภีร์[†] พระเจ้าบอกฟาโรห์[†] ว่า “ที่เราได้ยกเจ้าเป็นกษัตริย์นั้น ก็เพื่อว่าคนจะได้เห็นฤทธิ์เดชของเราในวิธีที่เราใช้จัดการกับเจ้า และชื่อเสียงของเราจะได้โด่งดังไปทั่วโลก”¹⁸ ดังนั้น พระเจ้าเลือกที่จะเมตตาคนไหน พระองค์ก็จะเมตตาคนนั้น พระเจ้าเลือกที่จะทำให้คนไหนต่อต้าน พระองค์ก็จะทำให้คนนั้นต่อต้าน

¹⁹เมื่อเป็นอย่างนี้ คุณคงจะพูดกับผมว่า “ถ้าอย่างนั้น พระองค์ยังจะมาโทษเรา อีกทำไม เพราะใครจะไปขัดขืนความต้องการของพระองค์ได้”²⁰ โหม่มมนุษย์เอ๋ย คุณคิดว่าคุณเป็นใคร สิ่งที่ถูกปั้นจะย้อนถามคนปั้นได้หรือว่า “ทำไมถึงปั้นเราแบบนี้”²¹ ช่างปั้นหม้อไม่มีสิทธิ์ที่จะเอาดินเหนียวก้อนเดียวกัน มาปั้นเป็นภาชนะหรูหราอันหนึ่งและภาชนะธรรมดาอีกอันหนึ่งหรืออย่างไร

²²คุณจะว่าอย่างไร ถ้าทั้งๆ ที่พระเจ้าตั้งใจจะแสดงความโกรธและฤทธิ์อำนาจของพระองค์

9:5 หรือ “ขอให้พระคริสต์ ผู้เป็นเจ้าเหนือทุกสิ่ง ได้รับการสรรเสริญตลอดไป อาเมน”

9:7 “คนที่จะ...เท่านั้น” อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล 21:12

9:9 “ปีหน้า...ลูกชาย” อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล 18:10,14

9:12 “คนที่จะรับใช้คนน้อง” อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล 25:23

9:13 “เรา...เอซาว” อ้างมาจากหนังสือ มาลาคีย์ 1:2-3

9:13 หรือ “เราเรียกยาโคบแต่เราปฏิเสธรอซาว”

9:15 “เรา...คนนั้น” อ้างมาจากหนังสือ อพยพ 33:19

9:17 “ที่เรา...ทั่วโลก” อ้างมาจากหนังสือ อพยพ 9:16

แต่พระองค์กลับยอมอดทนอดกลั้นเป็นอย่างมากกับคนพวกนั้นที่พระองค์โกรธและพร้อมที่จะทำลาย ²³คุณจะว่าอย่างไร ถ้าพระองค์ทำอย่างนี้ ก็เพื่อแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่มหาศาลต่อคนพวกนั้นที่พระองค์เมตตาและที่พระองค์ได้เตรียมไว้รับสง่าราศี ²⁴คนพวกนั้นที่พระองค์เรียกมาก็คือพวกเรานี่เอง พระองค์ไม่ได้เรียกคนจากพวกยิวเท่านั้น แต่จากคนที่ไม่ใช่ยิวด้วย ²⁵พระองค์ได้พูดถึงคนที่ไม่ใช่ยิวนี้ในหนังสือโฮเซยาว่า

“คนพวกนั้นที่แต่ก่อนไม่ใช่คนของเรา เราก็จะเรียกว่าเป็นคนของเรา และหญิงคนนั้นที่แต่ก่อนเราไม่ได้รัก เราก็จะเรียกว่าเป็นที่รักของเรา” (โฮเซยา 2:23)

²⁶“ถึงแม้ว่าครั้งหนึ่งพระองค์เคยพูดว่า เจ้าไม่ใช่คนของเรา

แต่เดี๋ยวนี้ เขาจะได้ชื่อว่า เป็นลูกๆ ของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่” (โฮเซยา 1:10)

²⁷แต่อิสยาห์ได้ร้องเกี่ยวกับคนอิสราเอล ออกมาว่า

“ถึงแม้ลูกๆ ของชนชาติอิสราเอล

จะมีจำนวนมากเหมือนกับทรายในทะเล แต่จะมีไม่กี่คนเท่านั้นที่จะรอด

²⁸องค์เจ้าชีวิตจะทำให้สิ่งที่พระองค์พูด สำเร็จครบถ้วนอย่างรวดเร็วในโลกนี้”

(อิสยาห์ 10:22-23)

²⁹และตามอิสยาห์ได้ทำนายไว้ว่า

“ถ้าองค์เจ้าชีวิตผู้ทรงฤทธิ์ ไม่เหลือผู้สืบเชื้อสายให้กับเรา

เราก็จะจะถูกทำลายจนสิ้นซากไปแล้ว

เหมือนกับเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์”* (อิสยาห์ 1:9)

³⁰ถ้าอย่างนั้น จะว่ายังไงดี คนที่ไม่ใช่ยิวไม่ได้สนใจว่าพระองค์จะยอมรับเขาหรือไม่ แต่พระเจ้ากลับยอมรับเขา และที่พระองค์ยอมรับเขาก็เพราะเขาไว้วางใจ ³¹แต่คนอิสราเอลแสวงหากฎที่กำหนดว่า พระเจ้าต้องการอะไรจากคนของพระองค์ แต่สุดท้ายก็ไม่ได้บรรลุถึงกฎนั้น ³²ทำไมถึงเป็นอย่างนั้นล่ะ เพราะเขาแสวงหากฎนั้นเหมือนกับมันขึ้นอยู่กับการกระทำ แทนที่จะพึ่งความไว้วางใจ เขาก็เลยสะดุดหินล้ม ³³เหมือนกับที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“ดูสิ เราได้วางก้อนหินก้อนหนึ่งไว้ที่ศิโยน

เป็นหินที่จะทำให้คนสะดุด และเป็นหินที่จะทำให้คนล้มลง

แต่คนที่ไว้วางใจในหินก้อนนั้น* จะไม่มีวันอับอาย” (อิสยาห์ 8:14; 28:16)

10 ที่น้องครับ สิ่งที่ผมต้องการมาก และสิ่งที่ผมอธิษฐานต่อพระเจ้าสำหรับคนยิวก็คือ ขอให้พวกเขาได้รับความรอด ²ผมเป็นพยานว่าพวกเขาสนใจให้พระเจ้าแต่ขาดความรู้ ³พวกเขาไม่รู้จักรักความซื่อสัตย์สุจริตของพระเจ้า เขาพยายามที่จะยึดฐานะที่เป็นคนของพระเจ้าไว้ เขาจึงไม่ยอมรับแผนงานอันซื่อสัตย์สุจริตของพระองค์ ⁴พระคริสต์เป็นเป้าหมายของกฎ เพื่อที่พระเจ้าจะได้ยอมรับทุกคนที่ไว้วางใจพระคริสต์

⁵โมเสสได้เขียนถึงคนที่คิดว่าพระเจ้าจะยอมรับเขาเพราะเขาทำตามกฎว่า “คนที่ทำอย่างนี้

9:29 เมืองโสโดม และเมืองโกโมราห์ คือ เมืองที่คนชั่วอาศัยอยู่ พระเจ้าลงโทษพวกเขาโดยการทำลายเมืองทั้งสอง

9:33 ในหินก้อนนั้น หรือ ในพระองค์

10:5 “คนที่...นั้นทุกอย่าง” อ้างมาจากหนังสือ เลวีนิติ 18:5

จะต้องใช้ชีวิตตามกฎนั้นทุกอย่าง”⁶ สำหรับคนที่พระเจ้ายอมรับเพราะเขาไว้วางใจพระเจ้า โมเสสพูดว่า “ไม่ต้องคิดในใจว่า แล้วใครจะเป็นคนขึ้นไปบนสวรรค์” (หมายถึงขึ้นไปเชิญพระคริสต์ลงมาบนโลกเพื่อช่วยเรา)⁷ “หรือใครจะเป็นคนลงไปในหลุมที่ลึกมาก” (หมายถึงลงไปเชิญพระคริสต์ขึ้นมาจากความตาย)⁸ เพราะพระคัมภีร์พูดไว้ว่า “ถ้อยคำนั้นอยู่ใกล้กับคุณแล้ว มันอยู่ในปากและอยู่ในใจของคุณ”⁹ นี่แหละคือเรื่องที่เราประกาศ⁹ ถ้าคุณยอมรับด้วยปากว่า “พระเยซู คือองค์เจ้าชีวิต” และเชื่อในใจว่าพระเจ้าทำให้พระเยซูฟื้นขึ้นจากความตาย คุณก็จะรอด¹⁰ เพราะพระเจ้ายอมรับคนที่ไว้วางใจ และคนที่ยอมรับด้วยปากว่าเชื่อก็จะรอด¹¹ เพราะพระคัมภีร์บอกว่า “ทุกคนที่ไว้วางใจพระองค์จะไม่มีความอาย”¹² ที่พระคัมภีร์บอกว่าทุกคน แสดงว่าคนที่ยิวกับคนที่ไม่ใช่ยิวไม่มีอะไรแตกต่างกันเลย เพราะองค์เจ้าชีวิตองค์เดียวกันนี้เป็นองค์เจ้าชีวิตของทุกคน และพระองค์ก็เต็มไปด้วยความเมตตาไปกับทุกคนที่ร้องเรียกให้พระองค์ช่วย¹³ เพราะ “ทุกคนที่ได้ร้องเรียกชื่อขององค์เจ้าชีวิต ก็จะได้รับ ความรอด”¹⁴

¹⁴ แต่พวกเขาจะร้องเรียกให้พระองค์ช่วยได้อย่างไร ในเมื่อพวกเขายังไม่ได้ไว้วางใจพระองค์เลย แล้วพวกเขาจะไว้วางใจได้อย่างไร ในเมื่อยังไม่เคยได้ยินเรื่องของพระองค์เลย แล้วพวกเขาจะเคยได้ยินได้อย่างไร ในเมื่อยังไม่เคยมีใครไปประกาศให้พวกเขาฟังเลย¹⁵ แล้วจะมีใครไปประกาศได้อย่างไรถ้าไม่มีคนส่งไป เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า “เป็นเวลาที่เหมาะสมจริงๆ ที่มีคนวิ่งมาบอกข่าวดีกับเรา”¹⁶ แต่ไม่ใช่ทุกคนที่ทำตามข่าวดีนั้น เพราะอิสยาห์พูดไว้ว่า “องค์เจ้าชีวิต มีใครบ้างที่ไว้วางใจในถ้อยคำของเรา”¹⁷ ดังนั้น ความไว้วางใจจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อได้ยินข่าวดี¹⁸ เสียก่อน และคนจะได้ยินข่าวดีได้ ก็ต่อเมื่อมีคนออกไปประกาศเรื่องของพระคริสต์¹⁸ แต่ผมขอถามหน่อยว่า พวกยิวไม่ได้ยินข่าวดีที่เราไปประกาศหรืออย่างไร ได้ยินแน่ เพราะพระคัมภีร์¹⁹ พูดไว้ว่า

“เสียงของพวกเขาได้กระจายออกไปทั่วโลก

และถ้อยคำของพวกเขาได้แพร่ออกไปจนสุดขอบฟ้า” (สดุดี 19:4)

¹⁹ แต่ผมขอถามว่า คนอิสราเอล¹⁹ รู้เรื่องหรือเปล่า พวกเขา¹⁹ รู้เรื่องแน่ ตอนแรกพระเจ้าพูดผ่านโมเสสว่า

“เราจะใช้ชนชาติกระจัดจางๆ ทำให้พวกเจ้าอิจฉา

เราจะใช้ชนชาติที่โง่ๆ ทำให้พวกเจ้าโมโห” (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:21)

²⁰ ต่อมาพระเจ้าพูดผ่านทางอิสยาห์ และอิสยาห์ก็กล่าวพูดว่า

“คนที่ไม่ได้แสวงหาเรา ได้พบเรา

เราได้ปรากฏตัวให้กับคนที่ไม่สนใจเรา” (สดุดี 65:1)

²¹ แต่เรื่องของคนอิสราเอลนั้น พระเจ้าพูดว่า

“เราได้ยื่นมือของเราออกไปทั้งวัน

10:6-8 ข้อความที่ 6-8 ย่างมาจากหนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ 30:12-14

10:11 “ทุกคน...อับอาย” ย่างมาจากหนังสือ อิสยาห์ 28:16

10:13 “ทุกคน...ความรอด” ย่างมาจากหนังสือ โยเอล 2:32

10:15 “เป็นเวลา...กับเรา” ย่างมาจากหนังสือ อิสยาห์ 52:7

10:16 “องค์เจ้า...ของเรา” ย่างมาจากหนังสือ อิสยาห์ 53:1

ให้กับพวกที่ไม่เชื่อฟังและต่อต้านเรา” (อิสยาห์ 65:2)

พระเจ้าไม่ได้ลืมคนของพระองค์

11 ผมขอถามหน่อยว่า “พระเจ้าทอดทิ้งคนของพระองค์แล้วหรืออย่างไร” เป็นไปไม่ได้ ตัวผมเองก็เป็นคนอิสราเอล สืบเชื้อสายอับราฮัม¹ มาจากเผ่าเบนยามิน² พระเจ้าไม่ได้ทิ้งคนของพระองค์ที่พระองค์ได้เลือกไว้ก่อนหน้านี้แล้ว พวกคุณไม่เคยรู้เรื่องของเอลียาห์ที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์เลยหรือ ตอนที่เขามาต่อว่าคนอิสราเอลกับพระเจ้าว่า³ “องค์เจ้าชีวิต พวกนี้ได้ฆ่าพวกผู้พูดแทนพระองค์⁴ และได้รื้อพวกแท่นบูชา⁵ ของพระองค์ ตอนนี้เหลือแต่ผมคนเดียวเท่านั้น และพวกเขาที่กำลังตามล่าผมอยู่”⁶ แต่พระเจ้าตอบเขาว่า “ยังมีคนของเราเหลืออยู่อีกเจ็ดพันคนที่ไม่ได้กราบไหว้พระบาอัล”⁷ 5เวลานี้ก็เหมือนกัน ยังมีคนกลุ่มเล็กๆ เหลืออยู่ เป็นคนที่พระเจ้าเลือกไว้ด้วยความเมตตากรุณาของพระองค์⁸ ถ้าพระองค์เลือกเรามาด้วยความเมตตากรุณา แสดงว่ามันไม่ได้ขึ้นอยู่กับการกระทำ ไม่อย่างนั้นแล้วจะเรียกว่าเป็นความเมตตาได้อย่างไร

⁷ถ้าอย่างนั้นจะว่าอย่างไรดี คนอิสราเอลไม่ได้เจอสิ่งที่เขาหา แต่กลุ่มคนที่พระเจ้าได้เลือกไว้กลับเป็นผู้ที่ได้เจอ ส่วนคนอิสราเอลที่เหลือก็มีจิตใจต่อต้านไป⁸ เหมือนกับที่พระคัมภีร์พูดไว้ว่า

“พระเจ้าได้มอบจิตใจที่เย็นชา ตาที่มองอะไรก็ไม่เห็น
หูที่ฟังอะไรก็ไม่ได้ยิน ให้กับเขาจนถึงทุกวันนี้”

(เฉลยธรรมบัญญัติ 29:4, อิสยาห์ 29:10)

⁹กษัตริย์ดาวิดพูดเรื่องเดียวกันนี้ว่า

“ขอให้งานเลี้ยงต่างๆ ของพวกเขาเป็นหลุมพรางและกับดัก
ขอให้พวกเขาล้มลงและได้รับการกระทำไว้

¹⁰ขอให้ตาของพวกเขามืดบอดจนมองไม่เห็น

และขอให้พระองค์ทำให้หลังของพวกเขาจากการแบกปัญหาตลอดไป”

(สดุดี 69:22-23)

¹¹ผมขอถามหน่อยว่า พวกคนยิวสะดุดล้มลงจนเยียวยาไม่ได้เลยหรือ ไม่ใช่เลย แต่ตรงกันข้าม เพราะความผิดพลาดของคนยิว จึงทำให้คนที่ไม่ใช่ยิวได้รับความรอด ที่เป็นอย่างนี้เพราะพระเจ้าอยากจะทำให้คนยิวอิจฉา¹² แต่ถ้าการที่คนยิวทำผิดพลาดและล้มเหลว ยังทำให้โลกนี้และคนที่ไม่ใช่ยิวได้รับพระพรมากมายขนาดนี้ คิดดูสิว่า ถ้าคนยิวกลับมารบถวน โลกนี้จะได้รับพระพรขนาดไหน

¹³ผมกำลังพูดกับพวกคุณคนที่ไม่ใช่ยิว เพราะพระเจ้าได้ตั้งให้ผมเป็นศิษย์เอก¹ สำหรับคนที่ไม่ใช่ยิว ผมตั้งใจที่จะให้งานรับใช้ของผมนี้โด่งดังไปทั่ว¹⁴ เพื่อให้พี่น้องยิวของผมอิจฉา เพื่อจะช่วยให้พวกเขาบางคนรอดได้¹⁵ เพราะถ้าโลกนี้ได้กลับมามีศรัทธาต่อพระเจ้า เมื่อพระองค์ทอดทิ้งพวกยิว แล้วจะเกิดอะไรขึ้นถ้าพระเจ้ายอมรับพวกยิว ก็จะทำให้การฟื้นคืนจากความตายนะสิ¹⁶ ถ้าแบ่งส่วนที่แบ่งออกมาถวายเป็นส่วนแรกนั้นเป็นของพระองค์ส่วนที่เหลือทั้งก่อนก็ต้องเป็นของพระองค์ด้วย

11:3 “องค์เจ้าชีวิต...ผมอยู่” อ้างมาจากหนังสือ 1พงศกษัตริย์ 19:10,14

11:4 พระบาอัล คือชื่อของพระปลอม

11:4 “ยังมี...พระบาอัล” อ้างมาจากหนังสือ 1พงศกษัตริย์ 19:18

และถ้ารากของต้นไม้เป็นของพระองค์ กิ่งก้านของมันก็จะต้องเป็นของพระองค์ด้วย¹⁷ แต่ถ้ากิ่งบางกิ่งถูกหักทิ้งไป แล้วเอาคนที่เป็กิ่งมะกอกป่ามาต่อเข้าไปแทน คุณก็จะเป็นส่วนหนึ่งของต้นมะกอกต้นนั้น และได้รับการหล่อเลี้ยงจากรากของมัน¹⁸ คุณไม่ควรจะคุยโวชมกิ่งที่ถูกหักทิ้งไป แต่ถ้าคุณคุยโวให้จำไว้ว่า คุณไม่ได้เป็นคนหล่อเลี้ยงราก รากต่างหากที่หล่อเลี้ยงคุณ

¹⁹ คุณอาจจะพูดว่า “กิ่งพวกนั้นถูกหักทิ้งไป ก็เพื่อจะได้เอาผมต่อเข้าไปแทน”²⁰ ถูกแล้ว ที่พวกเขาถูกหักทิ้งไปเพราะพวกเขาไม่ไว้วางใจ แต่คุณยังอยู่ได้เพราะคุณไว้วางใจ เพราะฉะนั้นอย่าหลง แต่ให้ระวังตัวให้ดี²¹ เพราะถ้าพระเจ้าไม่ได้เว้นโทษกิ่งเดิมของต้นมันเอาไว้ พระองค์ก็จะไม่เว้นโทษคุณเหมือนกัน²² ดูสิ พระเจ้านั้นทั้งเมตตาและเด็ดขาด พระองค์เด็ดขาดกับคนที่หลงผิด แต่มีเมตตากับคุณ ถ้าคุณยังคงอยู่ในความเมตตาของพระองค์ ไม่อย่างนั้น คุณก็จะถูกตัดทิ้งไปจากต้นเหมือนกัน²³ แต่ถ้าพวกนั้นกลับมาไว้วางใจพระเจ้าใหม่ พวกเขาก็จะถูกต่อเข้าไปกับต้นเดิมอีกครั้งหนึ่ง เพราะพระเจ้าสามารถต่อพวกเขาเข้าไปใหม่ได้²⁴ แม้แต่คนที่เป็กิ่งของต้นมะกอกป่า ยังตัดเอามาต่อเข้ากับกิ่งของมะกอกบ้านได้เลย ทั้ๆที่ขัดกับธรรมชาติ ถ้าจะเอากิ่งเดิมของมะกอกบ้านที่ถูกตัดทิ้งไปนั้นมาต่อเข้ากับต้นเดิมของมันจะยิ่งง่ายกว่านั้นมากขนาดไหน

²⁵ พี่น้องครับ ผมอยากให้พวกคุณเข้าใจความลึกซึ้งนี้ เพื่อคุณจะได้ไม่หลงตัวเอง ความลับนี้คือมีชาวอิสราเอล[†] ส่วนหนึ่งที่มีจิตใจต่อต้าน พวกเขาจะยังคงต่อต้านต่อไป จนกว่าจำนวนคนที่ไม่ใช่ยิวทั้งหมดได้เข้ามาในครอบครัวของพระเจ้า²⁶ ทางนี้แหละเป็นทางที่ชาวอิสราเอลทั้งหมดจะได้รับความรอด เหมือนกับที่พระคัมภีร์^{*} เขียนไว้ว่า

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะมาจากศิโยน[†] พระองค์จะกำจัดสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายให้ออกไปจากครอบครัวของยาโคบ[†] ²⁷ และเราก็จะทำสัญญา[†]กับพวกเขาเมื่อเราเอาบาปของพวกเขาทิ้งไป” (อิสยาห์ 59:20-21)

²⁸ พวกยิวได้กลายเป็นศัตรูของพระเจ้า เพราะไม่ยอมรับข่าวดีนี้มันจึงกลายเป็นผลดีกับพวกคุณ แต่พวกยิวก็ยังเป็นพวกที่พระเจ้าเลือกและพระองค์ก็ยังรักพวกยิว เนื่องจากคำสัญญาที่พระเจ้าให้ไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา²⁹ เพราะพระเจ้าไม่เคยเอาพรสวรรค์ที่พระองค์ให้ไปแล้วกลับคืนและไม่เคยเรียกใคร แล้วเปลี่ยนใจ³⁰ ครั้งหนึ่งพวกคุณเคยไม่เชื่อฟังพระเจ้าเหมือนกัน แต่เดี๋ยวนี้พวกคุณก็ได้รับความเมตตาจากพระเจ้าแล้ว เพราะพวกยิวไม่ยอมเชื่อฟัง³¹ เหมือนกับตอนนี้ที่พวกยิวไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า ก็เพื่อพวกเขาจะได้รับความเมตตาจากพระเจ้าเหมือนกับที่พวกคุณได้รับ³² เพราะทุกคนไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า พระองค์จึงชิงพวกเขาไว้เหมือนเป็นนักโทษ แต่ที่พระองค์ทำอย่างนี้ ก็เพื่อจะได้เมตตาพวกเขาทุกคน

สรรเสริญพระเจ้า

³³ โอ ความมั่งคั่ง สถิติปัญญา และความรู้อของพระเจ้านั้นล้ำลึกเหลือเกิน ใครเล่าจะหยั่งรู้อการตัดสินใจของพระองค์ได้ และใครจะเข้าใจการกระทำของพระองค์ได้³⁴ เหมือนกับที่พระคัมภีร์[†] บอกไว้ว่า

“ใครจะรู้อองค์เจ้าชีวิตคิดอะไรรออยู่

ใครจะเป็นที่ปรึกษาของพระองค์ได้” (อิสยาห์ 40:13)

³⁵“ใครเคยให้ของกับพระองค์ก่อน

พระองค์ถึงต้องตอบแทนเขากลับ” (โยบ 41:11)

³⁶เพราะทุกๆ อย่างมาจากพระองค์ มาทางพระองค์และอยู่เพื่อพระองค์ ขอให้พระเจ้าได้รับเกียรติตลอดไป อาเมน†

ให้ชีวิตของพวกคุณกับพระเจ้า

12 พี่น้องครับ พระเจ้าได้เมตตาคุณมาต่อเรา ผมขอร้องให้คุณมอบร่างกายของพวกคุณ เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอยู่ เป็นเครื่องบูชาที่บริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ที่คุณบูชาพระเจ้าอย่างนี้เข้าท่ามากเลย ²อย่าได้ทำตามอย่างคนในโลกนี้ แต่ยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงพวกคุณ คือพระองค์ให้จิตใจใหม่กับคุณเพื่อจะได้รู้ว่าพระเจ้าต้องการอะไร จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่พอใจของพระองค์ และอะไรที่สมบูรณ์แบบ

³ตามพรสวรรค์ที่ผมได้รับมาให้เป็นศิษย์เอก ผมอยากจะขอเตือนพวกคุณทุกคนว่า อย่าคิดว่าตนเองสำคัญกว่าที่ควรจะเป็น คิดให้สมเหตุสมผลกับขนาดของพรสวรรค์ที่พระเจ้าได้มอบให้ กับคุณแต่ละคน ⁴เหมือนกับที่เรามีร่างกายแต่มีอวัยวะหลายส่วน และอวัยวะทั้งหลายก็ไม่ได้ทำหน้าที่อย่างเดียวกัน ⁵เหมือนกับพวกเราที่เป็นเหมือนอวัยวะต่างๆ ประกอบกันขึ้นมาเป็นร่างกายเดียวกันในพระคริสต์ และเราก็เป็นอวัยวะของกันและกันด้วย ⁶พระเจ้ามีเมตตาคุณมอบพรสวรรค์ให้กับเราแต่ละคนแตกต่างกันไป ถ้าคนไหนมีพรสวรรค์ในเรื่องที่จะพูดแทนพระเจ้า ก็ให้เขาพูดตามรูปแบบความเชื่อที่เขาได้รับมา ⁷ถ้าคนไหนมีพรสวรรค์ในการรับใช้ ก็ให้เขาอุทิศตัวในการรับใช้ ถ้าคนไหนมีพรสวรรค์ในการสั่งสอน ก็ให้เขาอุทิศตัวในการสั่งสอน ⁸ถ้าคนไหนมีพรสวรรค์ในการให้กำลังใจ ก็ให้เขาอุทิศตัวในการให้กำลังใจ คนที่มีพรสวรรค์ในการให้ ก็ให้เขาให้อย่างเต็มใจ คนที่มีพรสวรรค์ในเรื่องการช่วยเหลือ* ก็ให้ทำอย่างเอาใจจริงเอาใจ คนที่มีพรสวรรค์ในเรื่องการแสดงความเมตตา ก็ให้แสดงความเมตตาด้วยความยินดี

⁹ให้รักคนอื่นด้วยความจริงใจ เกลียดสิ่งชั่วร้าย ยึดมั่นสิ่งที่ดี ¹⁰ให้รักกันฉันท์พี่น้อง ให้เกียรติกับคนอื่นมากกว่าตัวเอง ¹¹ให้มุ่งมั่นอย่าช้ำเกียจ เอาใจจริงเอาใจกับพระวิญญาณ รับใช้องค์เจ้าชีวิต ¹²ให้ชื่นชมยินดีในความหวังที่คุณมี ให้อดทนต่อความยากลำบาก ให้ชะมัดเข้มแข็งในการอธิษฐานอยู่เสมอ ¹³ให้แบ่งปันกับคนของพระเจ้าที่ขัดสน ให้ต้อนรับแขกแปลกหน้า ¹⁴ให้อวยพรกับคนที่ข่มเหงคุณ ให้อวยพรพวกเขาและอย่าสาปแช่งเขา ¹⁵ให้ยินดีกับคนที่มีความสุข ให้โศกเศร้ากับคนที่กำลังเสียใจ ¹⁶ให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่าได้ถือตัวแต่ให้คบค้ากับคนที่ต่ำต้อย และอย่าคิดว่าตัวเองฉลาด ¹⁷อย่าได้ตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว ให้ทำในสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าเป็นดี ¹⁸ในส่วนของคุณ ให้อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคนเท่าที่จะเป็นไปได้ ¹⁹อย่าแค้นเคืองพี่น้องครับ แต่ปล่อยให้พระเจ้าลงโทษเขาเอง เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า “เราจะเป็นผู้แก้แค้นเอง เราจะเป็นผู้ตอบแทน

12:8 การช่วยเหลือ อาจแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า การนำ

12:19 “เราจะ...ไว้อย่างนั้น” อ้างมาจากหนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ 32:35

เอง องค์เจ้าชีวิตบอกไว้อย่างนั้น”*

²⁰แต่ “ถ้าศัตรูของคุณทิว ก็หาอาหารให้เขากิน และถ้าเขากระหาย ก็หาน้ำให้เขาดื่ม เพราะเมื่อคุณทำอย่างนี้ คุณก็ได้สวมถ้ำที่ลูกโป่งไว้บนหัว*ของเขา”²¹ อย่าให้ความชั่วชนะคุณ แต่ให้คุณเอาชนะความชั่วด้วยความดี

13 ให้ทุกคนยอมเชื่อฟังผู้มีอำนาจของรัฐบาล เพราะอำนาจทุกอย่างมาจากพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ที่แต่งตั้งผู้มีอำนาจเหล่านั้นเอง ²ถ้าอย่างนั้น คนที่ขัดขืนต่ออำนาจนั้น ก็เท่ากับขัดขืนคำสั่งของพระเจ้า และคนที่ขัดขืนคำสั่งของพระเจ้า ก็จะต้องถูกลงโทษ ³คนที่ทำดีไม่กลัวผู้มีอำนาจพวกนั้นหรือ มีแต่คนที่ทำชั่วเท่านั้นที่กลัว ถ้าคุณไม่ยอมกลัวผู้มีอำนาจพวกนั้นก็ให้ทำดี แล้วพวกเขาจะโต้ชมเชยพวกคุณ ⁴ถูกแล้ว พวกเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มาทำงานช่วยพวกคุณ แต่ถ้าคุณทำเรื่องชั่วๆ ก็ให้กลัวไว้ เพราะเขาไม่ได้ถือดาบเอาไว้ขู่เฉยๆ เขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เป็นผู้แก้แค้นแทนพระเจ้า เพื่อลงโทษคนที่ทำชั่ว ⁵ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องเชื่อฟังรัฐบาล ไม่ใช่เพราะกลัวถูกลงโทษเท่านั้น แต่เพื่อใจจะไม่ฟ้องตัวเองว่าผิด ⁶นี่เป็นเหตุที่คุณต้องเสียภาษี เพราะผู้มีอำนาจพวกนี้เป็นคนรับใช้ของพระเจ้า ที่ดูแลเรื่องเหล่านี้เสมอ ⁷คุณเป็นหนี้อะไรกับใคร ก็ให้จ่ายคืนเขาไป เป็นหนี้ส่วยสาอากร ก็ให้จ่ายส่วยสาอากร เป็นหนี้ภาษี ก็ให้จ่ายภาษี คุณต้องยำเกรงใคร ก็ให้ยำเกรงคนนั้น คุณต้องให้เกียรติใคร ก็ให้เกียรติคนนั้น

การรักผู้อื่นคือหัวใจของกฎ

⁸อย่าเป็นหนี้อะไรกับใครเลย นอกจากหนี้รักที่มีต่อกันและกัน เพราะคนที่รักคนอื่นก็ถือว่าได้ทำตามกฎ ครบถ้วนแล้ว ⁹ที่ผมพูดอย่างนี้ เพราะมีกฎว่า อย่าเป็นชู้ อย่าฆ่าคน อย่าขโมย อย่าโลภ และถ้ายังมีกฎอื่น ๆ อีก ก็สรุปได้ว่า รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ¹⁰ความรักไม่ทำร้ายเพื่อนบ้าน เป็นเหตุที่ว่า ถ้ามีความรักก็ถือว่าได้ทำตามกฎครบถ้วนแล้ว ¹¹ให้ทำอย่างที่บอกนี้ เพราะถึงเวลาตื่นได้แล้ว ความรอดของเรานั้นได้เข้ามาใกล้มากยิ่งขึ้นกว่าตอนที่เราเพิ่งโง่เง่าใหม่ๆ ¹²กลางคืน* ใกล้จะผ่านไป ตอนเช้า*ใกล้จะมาแล้ว ดังนั้นขอให้เราเลิกทำในสิ่งที่ เป็นของ ความมืด และให้สวมอาวูทที่เป็นของความสว่าง ¹³ทำตัวให้น่านับถือเหมือนคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในกลางวัน ไม่เที่ยวมั่วสุม ไม่เสพสุราเมามาย ไม่ทำผิดทางเพศ ไม่มักมากในกาม ไม่ทะเลาะวิวาทและไม่อิจฉาริษยา ¹⁴แต่ให้สวมใส่พระเยซูคริสต์เจ้า และอย่าให้ความสนใจกับกิเลสตัณหาที่มาจากสันดานเลย

อย่าตัดสินคนอื่น

14 ให้ยอมรับคนที่ยังมี ความเชื่ออ่อนแออยู่ และอย่าไปได้เสียดกับเขาในเรื่องความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ²คนหนึ่งเชื่อว่าเขากินได้ทุกอย่าง แต่คนที่มีความเชื่ออ่อนแออยู่กินแต่ผักเท่านั้น ³คนที่กินได้ทุกอย่างก็อย่าไปดูถูกคนที่ไม่ได้กิน ส่วนคนที่ไม่ได้กินก็อย่าไปกล่าวโทษคนที่กินทุกอย่าง เพราะพระเจ้าได้ยอมรับเขาไว้แล้ว ⁴คุณคิดว่าคุณเป็นใครกัน ถึงได้เที่ยวไปกล่าว

12:20 สวมถ้ำที่ลูกโป่งไว้บนหัว เป็นการทำให้เขาละอายใจ หมายความว่า “คุณจะรินถ้ำที่ใหม่บนศีรษะของเขา” ในพระคัมภีร์เดิม คนจะนำถ้ำถ่านไว้บนศีรษะของพวกเขาเพื่อแสดงว่าพวกเขาเสียใจ หรือโศกเศร้า

12:20 “ถ้าศัตรู...หัวของเขา” อ้างมาจากหนังสือ สุภาษิต 25:21-22

13:12 กลางคืน ใช้เป็นสัญลักษณ์ของโลกแห่งบาป

13:12 ตอนเช้า ใช้เป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาแห่งความดีที่กำลังจะมา

โทษคนใช้ของคนอื่น เขาจะยืนหยัดหรือล้มลงก็ขึ้นอยู่กับเจ้านายของเขา แต่เขาจะยืนหยัดได้แน่ เพราะองค์เจ้าชีวิตสามารถช่วยให้เขายืนหยัดอยู่ได้⁵ ก็เหมือนกับที่ คนหนึ่งคิดว่าวันหนึ่งดีกว่าอีกวันหนึ่ง แต่อีกคนหนึ่งคิดว่าทุกๆ วันเหมือนกันหมด ใครเชื่ออย่างไรก็ให้มันใจอย่างเต็มที่ในสิ่งที่เชื่อนั้น⁶ คนที่คิดว่าวันหนึ่งพิเศษกว่าอีกวันหนึ่ง เขาก็ได้ทำอย่างนั้นเพื่อให้เกียรติกับองค์เจ้าชีวิต และคนที่กินได้ทุกอย่าง ก็ได้กินเพื่อให้เกียรติกับองค์เจ้าชีวิต เพราะเขาได้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหารนั้นแล้ว และคนที่ไม่ได้กินทุกอย่าง ก็ได้ทำเพื่อให้เกียรติกับองค์เจ้าชีวิตเหมือนกัน เพราะเขาก็ขอบคุณพระเจ้าแล้ว⁷ เพราะไม่มีใครในพวกเราที่มีชีวิตอยู่ หรือตายเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง⁸ เพราะถ้าเรามีชีวิตอยู่ เราก็กินเพื่อองค์เจ้าชีวิต และถ้าเราตาย เราก็ตายเพื่อองค์เจ้าชีวิต ดังนั้นไม่ว่าเราจะอยู่หรือตาย เราก็กินขององค์เจ้าชีวิต⁹ รู้ไหมว่าทำไมพระคริสตเจ้าถึงได้ตายและฟื้นขึ้นมาใหม่ก็เพื่อพระองค์จะได้เป็นองค์เจ้าชีวิตของทุกคนตายและคนเป็นนั่นเอง¹⁰ แล้วคุณที่กินแต่ผัก ไปกล่าวโทษพี่น้องของคุณที่กินทุกอย่างทำไม และคุณที่กินทุกอย่างไปถูกพี่น้องของคุณที่กินแต่ผักทำไม เพราะเราทุกคนต่างก็ต้องยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าเพื่อให้พระองค์ตัดสินด้วยกันทั้งนั้น¹¹ เหมือนกับที่พระคัมภีร์¹ เขียนไว้ว่า

“องค์เจ้าชีวิตพูดว่า เรามีชีวิตอยู่แน่นอนอย่างไร

ทุกหัวเข่าจะต้องกราบลงต่อหน้าเรา

และทุกลิ้นจะต้องสรรเสริญพระเจ้าอย่างนั้น” (อิสยาห์ 45:23)

¹²ดังนั้น เราทุกคนจะต้องรายงานเรื่องที่เราได้ทำไปต่อหน้าพระเจ้า

อย่าเป็นเหตุทำให้คนอื่นทำบาป

¹³ดังนั้นหยุดกล่าวโทษกันได้แล้วแต่ให้ตั้งใจว่าจะไม่เป็นต้นเหตุทำให้พี่น้องสะดุดล้มไปทำบาป¹⁴ ในฐานะคนของพระเยซูเจ้า ผมรู้และเชื่อมั่นว่า อาหารทุกชนิด กินได้หมด แต่ถ้าคนไหนคิดว่าเป็นแล้วผิด มันก็ผิดสำหรับคนนั้น¹⁵ แต่ถ้าอาหารที่คุณกินนั้น ไปทำร้ายจิตใจของพี่น้องคุณ แสดงว่าคุณไม่ได้ทำตามความรัก อย่าให้การกินของคุณไปทำลายคนที่พระคริสต์ยอมตายให้เลย¹⁶ ที่คุณเชื่อว่ากินได้ทุกอย่างนั้นก็ดีแล้ว แต่อย่าให้ความเชื่อของคุณนี้ ทำให้คนอื่นดูถูกเขาได้

¹⁷เพราะแผ่นดินของพระเจ้า ไม่ได้เป็นเรื่องของอาหารและเครื่องดื่ม แต่เป็นเรื่องของการทำตามใจพระเจ้า* เรื่องสันติสุข และเรื่องความชื่นชมยินดีที่มาจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์¹⁸ คนที่รับใช้พระคริสต์อย่างนี้ พระเจ้าก็ชอบใจและคนก็เห็นดีด้วย

¹⁹ดังนั้น ขอให้เรตั้งใจทำในสิ่งที่ก่อให้เกิดสันติสุขและสิ่งที่เสริมสร้างกัน²⁰ อย่าให้อาหารที่คุณกินนั้นเป็นเหตุที่ทำให้ทำลายงานของพระเจ้าเลย อาหารทุกอย่างกินได้หมด แต่มันผิดถ้าหากสิ่งที่คนนั้นกินเข้าไป เป็นเหตุทำให้พี่น้องสะดุดล้มไปทำบาป²¹ คุณทำดีแล้ว ที่ยอมไม่กินเนื้อสัตว์หรือดื่มเหล้าองุ่น หรือทำอะไรรึก็แล้วแต่ ที่จะมาเป็นเหตุทำให้พี่น้องของคุณสะดุดล้มไปทำบาป²² คุณเชื่ออย่างไรในเรื่องพวกนี้ ก็ให้เก็บไว้ระหว่างคุณกับพระเจ้า คนที่ทำในสิ่งที่เขาเห็นว่าดี แล้วใจของเขาไม่ฟ้องว่าผิด เป็นคนที่น่านับถือจริงๆ²³ แต่คนที่ยังกินต่างๆ ที่สงสัยว่าผิด พระเจ้าจะ

14:17 “แต่เป็นเรื่องของการทำตามใจพระเจ้า” หรือแปลได้อีกอย่างว่า “แต่เป็นเรื่องที่พระเจ้ายอมรับคน”

ตัดสินใจว่าเขาผิด เพราะเขาไม่ได้ทำตามที่เขาเชื่อ เพราะทุกอย่างที่ไม่ได้ทำตามความเชื่อก็เป็นบาป

15 พวกเราที่มีความเชื่อเข้มแข็ง มีหน้าที่ที่จะต้องอดทนกับคนที่มีความเชื่ออ่อนแอ และไม่ควรทำตามใจตนเอง² ให้เราทุกคนเอาใจใส่เพื่อนบ้าน เพื่อเป็นประโยชน์และเสริมสร้างเขาด้วย³ เพราะพระคริสต์ไม่ได้ทำตามใจตัวเอง แต่ตรงกันข้าม เหมือนกับที่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า

“โอ องค์เจ้าชีวิต คำตักของคนที่ถูกพระองค์
ได้ตกอยู่กับเราแล้ว” (สดุดี 69:9)

⁴ทุกอย่างที่ได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ในสมัยก่อนนั้น ก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อว่าในขณะที่เราอดทนและได้รับกำลังใจจากพระคัมภีร์ เราจะได้ยึดมั่นในความหวังที่เรา⁵ ขอให้พระเจ้าผู้เป็นแหล่งของความอดทนและกำลังใจ ช่วยให้พวกคุณเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์⁶ เพื่อพวกคุณทั้งหมดจะได้สรรเสริญพระเจ้า ผู้เป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์ เจ้าของเราเป็นเสียงเดียวกัน

⁷ดังนั้น ให้ยอมรับกันและกัน เหมือนกับที่พระคริสต์ยอมรับคุณ เพื่อพระเจ้าจะได้รับเกียรติ⁸ ผมขอบอกพวกคุณว่า พระคริสต์ได้มาเป็นผู้รับใช้ของยิว เพื่อทำให้เห็นถึงความซื่อสัตย์สุจริตของพระเจ้า เพื่อยืนยันคำสัญญาที่พระองค์ได้ให้ไว้กับบรรพบุรุษ⁹ และเพื่อคนที่ไม่ใช่ยิวจะได้สรรเสริญพระเจ้าที่ได้เมตตากรุณาแก่พวกเขา เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า

“เพราะเหตุนี้ ผมจะให้เกียรติพระองค์ในหมู่คนที่ไม่ใช่ยิว
และผมจะร้องเพลงสรรเสริญชื่อของพระองค์” (สดุดี 18:49)

¹⁰พระคัมภีร์พูดไว้อีกว่า

“คนที่ไม่ใช่ยิวทั้งหลายเอ๋ย

ให้มาชื่นชมยินดีพร้อมกับคนของพระเจ้า” (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:43)

¹¹และยังพูดอีกว่า

“คนที่ไม่ใช่ยิวทั้งหลายเอ๋ย สรรเสริญองค์เจ้าชีวิตเถิด

และขอให้ชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์” (สดุดี 117:1)

¹²และอิสยาห์ก็พูดไว้เหมือนกันว่า

“ลูกหลานคนหนึ่งของเจสซี* จะมา

และขึ้นปกครองคนที่ไม่ใช่ยิว

แล้วคนที่ไม่ใช่ยิวจะมีความหวังในพระองค์” (อิสยาห์ 11:10)

¹³ขอให้พระเจ้าผู้เป็นแหล่งของความหวัง ช่วยเติมให้คุณเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ไปด้วยความชื่นชมยินดีและสันติสุข ตามที่คุณได้รักษาความไว้วางใจของคุณไว้ในพระองค์ เพื่อคุณจะได้มีความหวังอย่างเหลือล้น ด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์[†]

เปาโลเล่าเรื่องงานของเขา

¹⁴พี่น้องครับ ผมมีความเชื่อมั่นในตัวพวกคุณว่า พวกคุณนั้นเต็มไปด้วยความดี และ

15:12 ลูกหลานคนหนึ่งของเจสซี เจสซีคือพ่อของดาวิดผู้เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล พระเยซูเกิดมาจากตระกูลนี้

เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ทุกอย่างพวกคุณสามารถที่จะตักเตือนกันและกันได้¹⁵ แต่ที่ผมกล้าเขียนบางเรื่องถึงคุณ เพื่อเตือนความจำของคุณอีกครั้งหนึ่ง ที่ผมทำอย่างนี้ก็ทำตามพรสวรรค์ที่พระเจ้ามอบให้¹⁶ คือให้ผมเป็นผู้รับใช้คนที่ไม่ใช่ยิวเพื่อพระเยซูคริสต์เจ้าและทำหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการประกาศข่าวดี¹⁷ ของพระเจ้าเหมือนกับนักบวช เพื่อคนที่ไม่ใช่ยิวนั้นจะได้เป็นเครื่องบูชาที่พระเจ้ายอมรับ และที่พระวิญญาณบริสุทธิ์¹⁸ ได้ทำให้เป็นของพระองค์โดยเฉพาะ¹⁷ ในฐานะที่ผมเป็นคนของพระเยซูคริสต์ ผมภูมิใจในหน้าที่ของผมที่มีต่อพระเจ้า¹⁸ ผมไม่กล้าพูดถึงเรื่องอื่นหรือนอกจากเรื่องที่พระคริสต์ได้ทำผ่านผม ในการนำคนที่ไม่ใช่ยิวให้มาเชื่อฟังพระเจ้า โดยทางคำพูดและการกระทำของผม¹⁹ โดยฤทธิ์อำนาจแห่งปาฏิหาริย์¹⁹ และการอัศจรรย์¹⁹ ที่มาจากฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณของพระเจ้า ดังนั้นผมได้ประกาศข่าวดีของพระคริสต์จนทั่วแล้ว ตั้งแต่เมืองเยรูซาเล็มไปจนถึงแคว้นอิลลีริคุม²⁰ ผมตั้งเป้าไว้เสมอว่า จะไปประกาศข่าวดีของพระเจ้าในที่ที่ยังไม่มีใครเคยรู้จักพระคริสต์มาก่อน ผมจะได้ไม่ไปสร้างบนรากฐานที่คนอื่นวางไว้แล้ว²¹ แต่ให้เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า

“คนที่ไม่เคยมีใครไปบอก ก็จะได้เห็น

และคนที่ไม่เคยได้ยิน ก็จะได้เข้าใจ” (อิสยาห์ 52:15)

เป้าโลวางแผนจะไปกรุงโรม

²² เพราะงานที่ผมทำอยู่ในแคว้นเหล่านี้ ชัดขวางผมหลายครั้งไม่ให้มาหาคุณ²³ แต่ตอนนี้ไม่เหลือที่ไหนในแคว้นเหล่านี้ให้ผมต้องไปทำงานอีกแล้ว และผมก็ตั้งใจจะมาหาคุณตั้งหลายปีแล้วด้วย²⁴ ผมจึงวางแผนที่จะแวะมาเยี่ยมคุณเมื่อผมไปสเปน และอยู่สังสรรค์กับพวกคุณสักพักหนึ่ง แล้วหวังว่าหลังจากนั้น คุณจะช่วยสนับสนุนให้ผมเดินทางต่อไปที่สเปน²⁵ แต่ตอนนี้ ผมกำลังจะเดินทางไปเมืองเยรูซาเล็มเพื่อช่วยเหลือผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าที่นั่น²⁶ เพราะบรรดาหมู่ประชุมของพระเจ้าในแคว้นมาซิโดเนีย และแคว้นอากายาได้ตัดสินใจเรียโรเพื่อช่วยเหลือผู้บริสุทธิ์ที่ยากจนของพระเจ้าในเมืองเยรูซาเล็ม²⁷ ดีแล้วว่าพวกเขาตัดสินใจทำอย่างนั้น เพราะพวกเขาเป็นหนี้บุญคุณพวกนั้นอยู่ เพราะพี่น้องชาวยิวได้แบ่งปันพระพรฝ่ายพระวิญญาณ ของพวกเขาให้กับคนที่ไม่ใช่ยิว พี่น้องที่ไม่ใช่ยิวก็ควรจะแบ่งปันพระพรฝ่ายวัตถุให้กับพี่น้องชาวยิวด้วย²⁸ หน้าที่ที่ผมทำงานนี้เสร็จ โดยมอบเงินที่เรียโรมานี้ให้กับพวกเขาดูแลเรียบร้อยแล้ว ผมก็จะไปสเปนและแวะเยี่ยมคุณในระหว่างทาง²⁹ ผมรู้ว่า เมื่อผมมาหาคุณ ผมจะมาแบ่งปันพระพรอันเต็มเปี่ยมของพระคริสต์กับพวกคุณ³⁰ พี่น้องครับ เพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์เจ้า และความรักจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมขอรับรองคุณให้มาร่วมต่อสู้กับผมคืออธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อผม³¹ อธิษฐานขอให้พระองค์ช่วยผมให้ปลอดภัยจากพวกที่ไม่เชื่อในแคว้นยูเดีย และอธิษฐานให้ผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าที่เมืองเยรูซาเล็มเต็มใจรับเงินเรียโรที่ผมเอามาให้³² เพื่อว่าถ้าเป็นไปตามความต้องการของพระเจ้า ผมจะได้แวะมาหาคุณด้วยความยินดี และผมจะได้พักผ่อนหย่อนใจร่วมกับคุณ

³³ ขอให้พระเจ้าผู้เป็นแหล่งของสันติสุข อยู่กับคุณทุกคนเถิด อาเมน

เปาโลมีสิ่งสุดท้ายที่จะบอก

16 ผมขอแนะนำเพื่อนองสาวของเราให้กับคุณ เธอเป็นผู้รับใช้พิเศษ* ของหมู่ประชุมของพระเจ้าในเมืองเคนทรี² ขอให้คุณต้อนรับเธอให้สมกับที่พวกคุณเป็นผู้บริสุทธิของพระเจ้าด้วย และขอให้ช่วยเหลือเธอในสิ่งที่เธอจำเป็น เพราะเธอได้ช่วยเหลือดูแลคนจำนวนมาก รวมทั้งผมด้วย³ ผ่าความคิดถึงให้ปริศนาและอาควิลลา เพื่อนร่วมงานของผมในพระเยซูคริสต์⁴ สองคนนี้ได้เสี่ยงชีวิตเพื่อป้องกันชีวิตของผม ไม่ใช่ผมเท่านั้นที่สำคัญในบุญคุณของเขาทั้งสอง แต่รวมถึงหมู่ประชุมของพระเจ้าทุกแห่งของคนที่ไม่ใช่ยิวด้วย⁵ ผ่าความคิดถึงให้กับหมู่ประชุมของพระเจ้าที่ประชุมกันในบ้านของพวกเขา ผ่าความคิดถึงให้เอเปเนทัสเพื่อนรักของผมด้วย เขาเป็นคนแรกในแคว้นเอเชีย* ที่ได้มาไว้วางใจในพระคริสต์⁶ ผ่าความคิดถึงให้มารีย์ผู้ที่ทำงานหนักเพื่อคุณ⁷ ผ่าความคิดถึงให้อันโดรนิคัสและยูนิอัส เพื่อนยิวที่เคยติดคุกอยู่กับผมและเป็นศิษย์เอกที่มีชื่อเสียงดี และเป็นคนที่ไว้วางใจในพระคริสต์ก่อนผมด้วย⁸ ผ่าความคิดถึงให้อัมพลีอาทัสเพื่อนรักของผมในองค์เจ้าชีวิต⁹ ผ่าความคิดถึงให้อูรบานัสเพื่อนร่วมงานของเราในพระคริสต์ และสทาคิสเพื่อนรักของผม¹⁰ ผ่าความคิดถึงให้อาเบิ้ลเลส ผู้ที่ผ่านการทดสอบแล้วว่าเป็นคริสเตียนที่แท้จริง ผ่าความคิดถึงให้บรรดาคนในครัวเรือนของอาร์ิสทอบูลัส¹¹ ผ่าความคิดถึงให้เฮโรดิโอน เพื่อนยิวของผม ผ่าความคิดถึงให้พวกคนในครัวเรือนของนารซิสลัส ผู้ที่ไว้วางใจในองค์เจ้าชีวิต¹² ผ่าความคิดถึงให้ตรีเฟนาและตรีโฟลา ผู้ทำงานหนักเพื่อองค์เจ้าชีวิต ผ่าความคิดถึงให้เปอร์ซิสเพื่อนรักของผม ผู้ที่ได้ตรากตรำทำงานหนักเพื่อองค์เจ้าชีวิต¹³ ผ่าความคิดถึงให้รุฟัส ผู้ที่องค์เจ้าชีวิตเลือก และผ่าความคิดถึงให้แม่ของเขา ที่เป็นเหมือนแม่ของผมด้วย¹⁴ ผ่าความคิดถึงให้อาสินครีทัส ฟเลโกน เฮอร์เมส ปัทโรบัส เฮอร์มาส และพวกพี่น้องที่อยู่กับพวกเขา¹⁵ ผ่าความคิดถึงให้ฟีโลโลกัส ยูเลีย เนเรอัสและน้องสาวของเขา แล้วก็โอลิมปัส และพวกคนของพระเจ้าที่อยู่กับพวกเขา¹⁶ ให้ทักทายซึ่งกันและกันด้วยจูบอันบริสุทธิ์ หมู่ประชุมของพระคริสต์ทั้งหมดผ่าความคิดถึงมาให้กับพวกคุณทุกคน

¹⁷ พี่น้องครับ ผมขออ้อน ให้พวกคุณคอยระวังพวกที่ชอบสร้างความแตกแยก และทำให้เกิดสะดุดล้มไปทำบาป พวกเขาได้ทำในสิ่งที่ขัดแย้งกับหลักคำสอนที่คุณได้เรียนรู้มา หลีกไปให้ห่างจากคนพวกนี้¹⁸ เพราะคนอย่างนี้ไม่ได้รับใช้พระคริสต์องค์เจ้าชีวิตของเราหรอก แต่ทำเพื่อปากท้องของมันเอง และพวกนี้ก็ใช้คำโพลางและคำประจบ มาล่อลวงจิตใจของคนชื่อ¹⁹ เรื่องที่พวกคุณเชื่อฟังพระเจ้านั้นได้เสียลือไปถึงทุกคนที่ไว้วางใจ ผมถึงดีใจมากเพราะคุณ แต่ผมอยากให้คุณเฉลียวฉลาดในเรื่องที่ดีๆ และไร้เดียงสาในเรื่องที่ชั่วร้าย²⁰ ในไม่ช้า พระเจ้าผู้เป็นแหล่งสันติสุขจะบดขยี้ซาตานให้อยู่ใต้เท้าของพวกคุณ ขอให้พระเยซูเจ้าเมตตากับพวกคุณด้วยเถิด²¹ ลิโมธีผู้เป็นเพื่อนร่วมงานของผม รวมทั้งลูลิวัส ยาโสน และโสลิปทาเทอร์ เพื่อนคนยิวของผมผ่าความคิดถึงมาให้กับพวกคุณ²² ผมเทอร์ซิอัส ผู้ที่กำลังเขียนจดหมายฉบับนี้ตามคำบอกของเปาโล ผ่าความคิดถึงมาให้พวกคุณในองค์เจ้าชีวิตด้วย²³ กายอัส เจ้าของบ้านที่ผมอยู่เดี๋ยวนี้และได้เปิด

16:1 ผู้รับใช้พิเศษ หมายถึง "ผู้ช่วยเหลือ" ภาษากรีก หมายถึง "คนรับใช้" ดูในหนังสือ 1 ทิโมธี 3:11

16:5 เอเชีย ทางใต้ของเอเชียไมเนอร์

บ้านให้พี่น้องมาประชุมกัน ฝากความคิดถึงมาให้คุณด้วย เอรัสทัส ผู้ดูแลด้านการเงินของเมืองนี้ และควารทัสพี่น้องของเราก็กฝากความคิดถึงมา ^{24*}

²⁵สรรเสริญพระเจ้า พระองค์สามารถใช้ชาวดีที่ผมประกาศนั้นทำให้พวกคุณเข้มแข็ง ชาวดีนี่คือเรื่องของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าได้เก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับตั้งแต่เริ่มแรก

²⁶แต่ตอนนี้พระองค์ได้เปิดเผยเรื่องนี้แล้ว พระเจ้าผู้เป็นอยู่ตลอดกาล ได้สั่งพวกผู้พูดแทนพระองค์ ให้เขียนถึงชาวดีนี้ เพื่อว่าชนทุกชาติจะได้ไว้วางใจและเชื่อฟังพระองค์

²⁷มีพระเจ้าเที่ยงแท้แต่เพียงผู้เดียว สรรเสริญพระองค์เถิด พระองค์เต็มไปด้วยสติปัญญา ขอให้พระองค์ได้รับเกียรติตลอดไปเพราะพระเยซูคริสต์ อาเมน

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>